

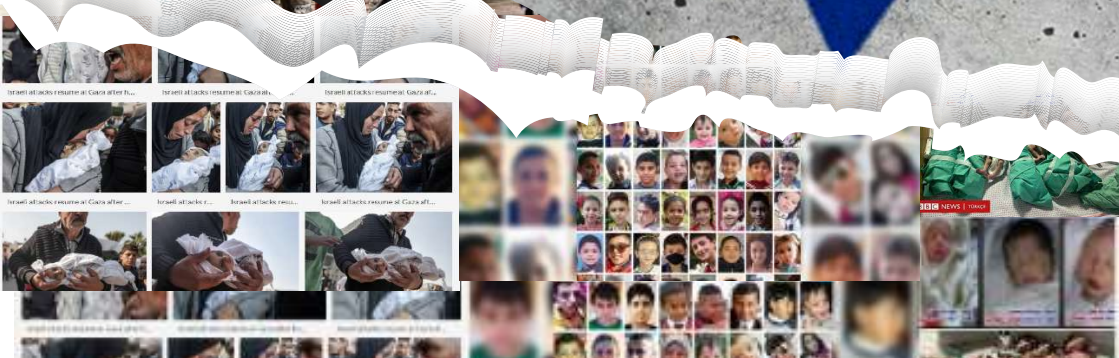
DÜSÜNCE

Sayı : 32

DÜNYA'DAN BİR HABER

ZIONISM

Siyonizmin Kanlı Tarihi ve
İsrail'in Holokost Endüstrisi

Siyonizmin Kanlı Tarihi ve İsrail'in Holokost Endüstrisi

**MİCHAEL BERENBAUM,
CÖMERTLİK
GÖSTEREREK ŞÖYLE
DİYOR: "İSRAİL'İN
VARLIĞINA KIZAN
FİLİSTİNLİ GENÇLERİN
ATTIKLARI TAŞLAR...
NAZİLERİN SAVUNMASIZ
YAHUDİLERE
YAPTIKLARIYLA BİR
DEĞİLDİR."**

**"OTUZ BEŞ YILDIR
DEVAM EDEN İŞGALE
KARŞI DİRENEN
FİLİSTİNLİLERİ
BASTIRMAK İÇİN,
KIDEMLİ BİR İSRAİL
SUBAYI ORDUSUNA
SESLENEREK, 'ALMAN
ORDUSUNUN VARŞOVA
GETTOSUNDA NASIL
SAVAŞTIĞINI İNCELEYİP
ÖZÜMSEYİN' DİYORDU."**

**"HOLOKOST SADECE
YAHUDİLERİ
DİĞERLERİNDEN
AYIRMAKLA
KALMAMIŞ AYNI
ZAMANDA
YAHUDİLERE
DİĞERLERİNİN
ÜZERİNDE HAK
SAHİBİ OLMA
ŞANSINI VERMİŞTİR."**

BU SAYIDA;

05 İSRAİL'İN KURULUŞ SÜRECİ

- Siyonizm Nedir?
- İsrail'e Giden Tarihi Süreç

11 ARAP İSRAİL SAVAŞLARI

- 1948
- 1967
- 1973

14 SİYONİZME DESTEK

- Birleşik Krallık
- ABD
- Sovyetler Birliği
- Fransa
- Almanya
- Arap Ülkeleri
- Diğer Devletler

18 SİYONİZMİN KATLIAMLARI(7 EKİM ÖNCESİ)

- Dir Yasin Katliamı
- Plan Dalet
- Tantura Katliamı
- Lydda ve Ramle Olayları
- Nakba -Büyük Felaket

14 İSRAİL'İN UA HUKUK İHLALLERİ

- İşgal ve Yerleşim Politikaları
- Ayrım Duvarı-Kontrol Noktaları
- Keyfi Tutuklamalar ve İşkence
- Kanlı Operasyonlar

31 DÜNYA NEDEN SESSİZ ?

- İsrail'in Stratejik ve Politik Destekçileri
- Batı Dünyası
- Arap Ülkelerinin Sessizliği
- UA Kurumların Etkisizliği
- Medya

33 HOLOKOST ENDÜSTRİSİ

- Holokost
- UA Kamuoyunda Holokost Algısı
- Holokost'tan Gazze'ye

38 KİTAP

- Holokost Endüstrisi- Norman G. Finkelstein

39 KISA BELGESEL

- 100 Balfour

40 BELGESEL

- Nekbe Büyük Felaket

Norman G. Finkelstein, “Holokost Endüstrisi” adlı kitabında şu ifadeyi kullanır;

“Holokost sadece Yahudileri diğerlerinden ayırmakla kalmamış aynı zamanda Yahudilere diğerlerinin üzerinde hak sahibi olma şansını vermiştir.”

1948 yılına gelindiğinde , 2. Dünya Savaşında katledilen Yahudilerin torunlarına ,Balfour Deklerasyonu ile bir Yahudi Devleti ikram ediliyordu. Kurulan İsrail Devleti, Filistin topraklarının %7'sine sahipti. Geçen yaklaşık 70 yıllık süre zarfında , Filistin topraklarına çöreklenen Siyonist İsrail Devleti, 70 yıl önce atalarının katledildiği hikayeleri kitaplaştırırken, filmlerini çekerken, soykırım müzeleri kurarken ve “Holokost” derken....

70 yıl sonra , Filistin topraklarının % 90'ını işgal etmiş durumdadır. Yıllarca “Holokost” hikayeleri ile dünyada “mazlum” rolünü oynayan Siyonist İsrail, şimdilerde Hitler'e rahmet okuturcasına Filistinde katliam yapmaktadır. Ne acı ki, “Holokost” hikayelerini içli bir şekilde kitaplaştırıp düzinelerce filmini yapan Siyonit İsrail'in bir subayı **“Otuz beş yıldır devam eden işgale karşı direnen Filistinlileri bastırmak için, kıdemli bir İsrail subayı ordusuna seslenerek, ‘Alman ordusunun Varşova gettosunda nasıl savaştığını inceleyip çözümseyin’ diyordu.”**

Siyonist İsrail ve Holokost Endüstrisi ile hukuk tanımaz bir terör devleti durumuna düşmesi bir yana, Uluslararası Hukuk, İnsan Hakları, Evrensel Değerler” gibi kavramları dillerinden düşürmeyenlerin, bu katliama sessiz kalamk bir yana destek vermeleri de ne kadar samimi olduklarının bir göstergesi olarak tarihi kayıtlara geçmiştir.

YAVUZ KAYA

İSRAİL'İN KURULUŞ SÜRECİ

Yüzyılın başlarında patlak veren çok sayıda ayaklanma ve isyan Osmanlı Devleti'nin baş edemeyeceği bir hale gelmiş durumdaydı. İlk kıvılcımın Mısır'da ortaya çıkmasından sonra artık geriye dönüşün mümkün olmadığı bir durum ortaya çıkıyordu. 19. Yüzyıla girildiğinde Osmanlı Devleti gerek ekonomik ve gerekse askeri alanda çok zor durumdaydı. Özellikle Kırım Savaşı sonrası Avrupa'da bağımsızlık hareketlerinin yanında Doğu'da Suriye ve Cidde ayaklanmaları ile daha da zor duruma düşmüştü.

Osmanlı Devleti, Kırım Savaşı sonrası imzalanan Paris Anlaşması ile Ruslara karşı kazanımlar sağlamış olsa bile anlaşma sonrası Fransa ve İngiltere'den aldığı borçlar nedeni ile ekonomisi daha da kötüye gitmeye başladı. Bunun yanı sıra Paris Anlaşması gereği Osmanlı Devleti birtakım reformları gerçekleştirme vaadine bulunuyordu. Hristiyan tebaaya verilen imtiyazları da içeren bu reformlar nedeni ile Arap coğrafyasında memnuniyetsizlikler artmaya başladı. Suriye'de ayaklanmalar meydana geldi. Bu olaylar sonrası Avrupa Devletleri bir kez daha Osmanlı Devleti'nin işlerine karışıyorlardı.

1876 yılına gelindiğinde Beyrut'ta kurulan gizli bir cemiyet ile Hristiyan aydınlar Osmanlı Devleti'ne karşı cephe oluşturmaya başladılar. Fransız ihtilalinin etkisi ile milliyetçilik duygusunun Arap coğrafyasında da kabul görmesi ile bu yapı Müslüman ya da Hristiyan ayrımı yapmadan Arap ögesi üzerinde uzlaşa sağlayıp bir Arap direnişi başlatma gayesi taşıyorlardı. Tek amaç "Arap ruhunun canlanması ve Arap birliğinin oluşmasıydı."

Osmanlı Devleti içinde barındırdığı çeşitli ırk, din ve kültürler ile zengin bir demografiye sahipti. Ancak bu zenginlik Avrupa'da ortaya çıkıp tüm dünyaya yayılan ulusçuluk ve bağımsızlık hareketleri düşünüldüğünde Osmanlı Devleti'nin yıkılışı için de en önemli faktör haline geliyordu. İlerleyen yıllarda bölgede Arap ayaklanmaları devam etti. Bu ayaklanmaların kışkırtıcısı şüphesiz bölgeye ilgi duyan İngiltere ve Fransa'ydı

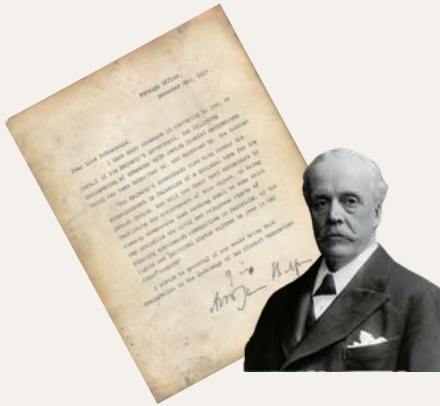
Filistin ve Ürdün'ü egemenlikleri altına alıyorlardı. Şüphesiz, Birinci Dünya Savaşı sonrasında İngiltere ve Fransa bu paylaşım için elinden geleni yapacaklardı. İngiltere'nin Osmanlı Devleti'nin yönetimindeki Arap topraklarına ilgisi Yedi Yıl savaşı sonrası (1756-1763) Hindistan'ı işgalinden sonra başlamıştır.

Mısır'ı 1882 yılında işgal edecek olan İngiltere, özellikle Süveyş Kanalı'nın açılması sonrası bölgede pay isteyen diğer Avrupa ülkeleri ile mücadelelerini sürdürmüş ve Arap bölgesinde Osmanlı Devleti'ne karşı ayaklanmalara öncülük etmeyi sürdürmüştür.

Roger Garaudy, Arthur Koestler'den aktardığı alıntıda aslında işin garabet noktasını çok iyi betimliyordu.

“Bu öyle bir belgedir ki, onunla bir millet, diğer bir millete üçüncü bir milletin toprağını büyük bir gösterişle vaat etmiştir. Üstelik kendisine vaatte bulunulan o millet, daha millet bile değil, sadece dini bir toplulukken ve toprak da vaat edildiği sırada, dördüncü bir millete, yani Osmanlı'ya aitken...”

İngiliz Dışişleri Bakanı olan Arthur James Balfour, Siyonist lider Rothschild'e yazdığı mektupta “Yahudiler için Filistin topraklarında yurt için toprak vaadinde bulunuyordu. O dönem İngiliz hegemonyasında olan ve Halifelik hayalleri kuran Şerif Hüseyin'den de onay alınıyordu.

1916 yılında İngiliz ve Fransız hükümetleri, gizli bir anlaşma ile Ortadoğu topraklarını paylaşıyorlardı. İngilizler adına Mark Sykes ve Fransızlar adına Georges Picot tarafından imzalanan anlaşma bu iki devlet adamının adını taşıyan **Sykes-Picot Anlaşması** olarak tarihe geçmiştir.

II. Dünya Savaşından sonra Filistin'e Yahudi göçü başlamıştır

1903 yılına kadar Sovyetler ve Romanya'dan 30 Bin 1914'e kadar büyük kısmı

Rusya'dan 40 Bin 1923'e kadar Rusya, Polonya ve Romanya'dan 35 Bin

1931'e kadar çoğunluğu Polonya'dan 90 Bin

1938'e kadar Orta Avrupa'dan 220 Bin

SIYONİZM NEDİR?

Siyonizm, 19. yüzyılın sonlarında Yahudi halkının Filistin'de (o dönemde Osmanlı İmparatorluğu'nun bir parçası olan bölge, günümüzde İsrail ve Filistin) ulusal bir yurt kurma amacını hedefleyen siyasi ve kültürel bir harekettir. İsmi Kudüs'teki "Siyon" dağından alır; Yahudi geleneğinde Siyon, Yahudi halkının manevi merkezini ve gelecekteki kurtuluş umudunu sembolize eder.

İSRAİL'E GİDEN TARİHİ SÜREÇ..!

İlk Temeller (19. Yüzyıl): Siyonizmin modern anlamdaki ilk tohumları, 19. yüzyılın sonlarında Doğu Avrupa'da filizlenmiştir. Bu dönemde Avrupa'da artan antisemitizm, özellikle Rusya ve Polonya'da Yahudilere yönelik pogromlar (şiddetli saldırılar) Yahudileri daha güvenli bir yaşam ve kendi kendini yönetme ihtiyacına yönlendirmiştir.

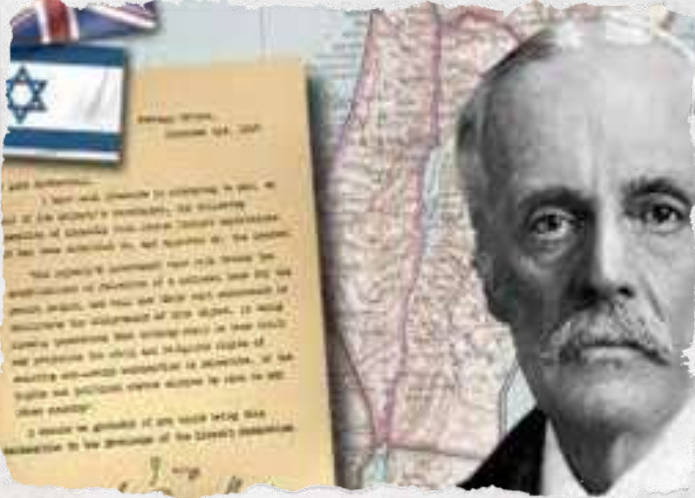

Theodor Herzl ve İlk Siyonist Kongre (1897): Siyonizmin modern kurucusu olarak kabul edilen Theodor Herzl, 1896 yılında "Der Judenstaat" (Yahudi Devleti) adlı eserini yayımladı. Bu kitapta, Yahudilerin kendi topraklarına sahip olmaları gerektiğini savundu. 1897'de İsviçre'nin Basel kentinde yapılan Birinci Siyonist Kongre'de Siyonizm resmi bir hareket olarak kabul edildi ve "Yahudi halkı için Filistin'de ulusal bir yurt kurma" amacı resmen benimsendi.

Göç Dalgaları (Aliyah) ve İlk Yerleşimciler: 1882-1903 yılları arasında başlayan "İlk Aliyah" (göç) hareketiyle Filistin'e Yahudi göçü başladı. Bu göç dalgaları, bölgedeki Yahudi nüfusunun artmasına ve çeşitli tarım köylerinin kurulmasına yol açtı.

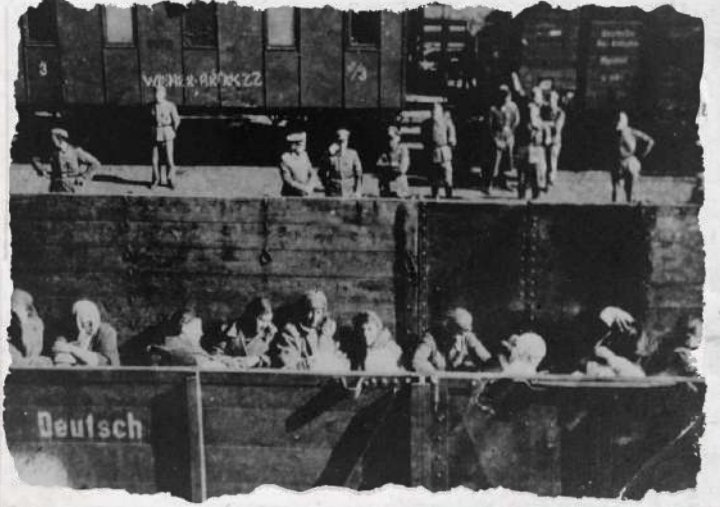
Balfour Deklarasyonu (1917): 1917'de Birleşik Krallık Dışişleri Bakanı Arthur Balfour, Filistin'de bir Yahudi yurdunun kurulmasına destek verdiğini belirten bir beyan yayımladı. Balfour Deklarasyonu, Filistin'de bir Yahudi devleti kurma amacıyla yürütülen Siyonist çabalara uluslararası destek sağladı.

İngiliz Mandası Dönemi (1920-1948): 1920'de Milletler Cemiyeti, Birleşik Krallık'a Filistin üzerinde manda yönetimi verdi. İngiliz Mandası döneminde Yahudi göçü hızlandı, ancak Arap nüfusunun tepkisi ve şiddetli protestoları arttı. Siyonist hareket, bu dönemde çeşitli kurumlar kurarak altyapısını güçlendirdi ve Filistin'deki Yahudi topluluğunu örgütlemeye devam etti.

Nazi Soykırımı ve İkinci Dünya Savaşı (1933-1945):

Nazi Almanyası'nın Holokost (Yahudi Soykırımı) sırasında Avrupa'da 6 milyon Yahudi'yi öldürmesi, Yahudi halkının güvenliği için bir devlet ihtiyacını daha da acil hale getirdi. Bu dönemden sonra, Filistin'de bir Yahudi devleti kurma düşüncesi, daha geniş bir uluslararası destek buldu.

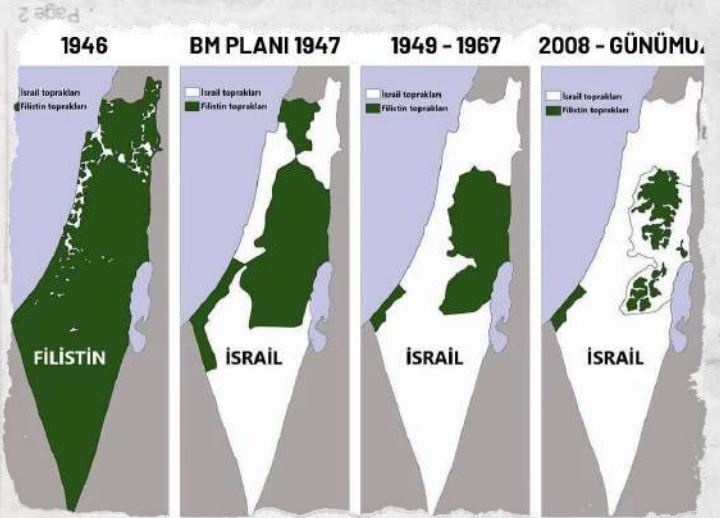

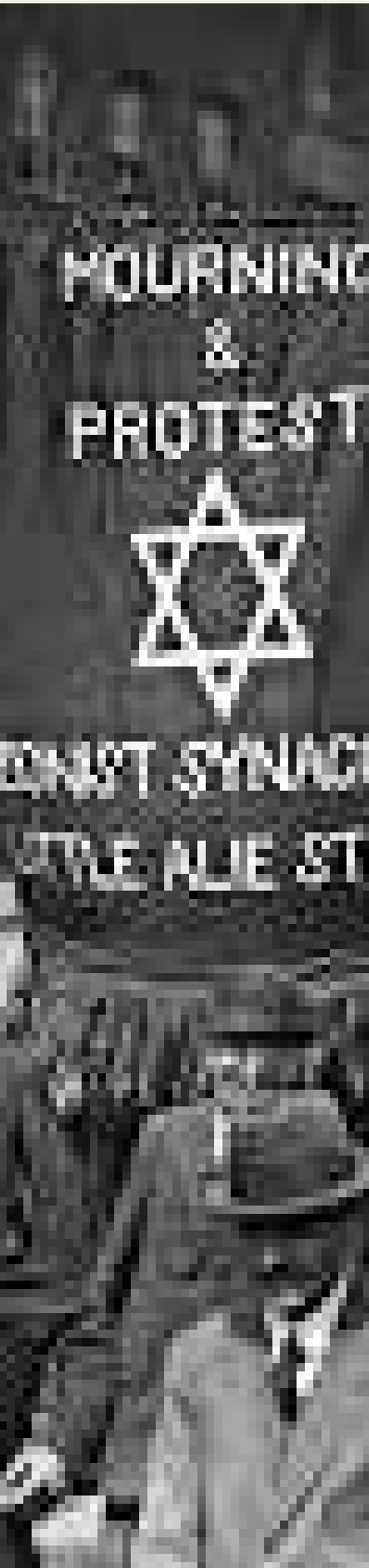
İsrail Devleti'nin Kuruluşu (1948):

1947'de Birleşmiş Milletler, Filistin'in Araplar ve Yahudiler arasında iki ayrı devlete bölünmesini öneren bir plan sundu. Bu plan Arap devletlerince reddedildi. 14 Mayıs 1948'de, David Ben-Gurion, İsrail Devleti'nin kurulduğunu ilan etti. Bu ilan, İsrail ile komşu Arap ülkeleri arasında 1948 Arap-İsrail Savaşı'na yol açtı.

Siyonizm, 19. yüzyılın sonlarında Yahudi halkının Filistin'de bir devlet kurma hayalini, 30 yıllık bir süre içerisinde gerçekleştirecek. Kurulduğu 1948 yılından günümüze kadar, Filistin'in kalan topraklarını da bir fırsat bularak işgal etmeye devam edecekti.. Günümüzde, dünyanın gözü önünde ve Hitler'e rahmet okuturcasına, Filistin halkına soykırım uygulayacak. Kadın, çocuk demeden bir yıl içerisinde 60 Bin insanın canına kıymakta bir tereddüt göstermeyecekti.

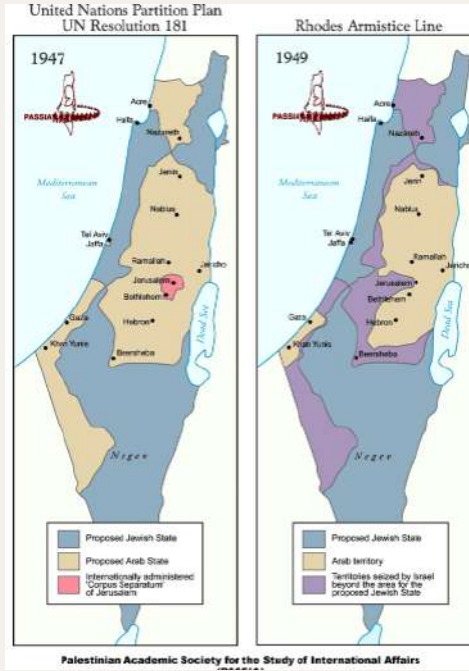

Theodor Herzl, modern Siyonizm'in kurucusu ve Yahudi halkının ulusal devletini kurma fikrinin önemli bir savunucusudur. 19. yüzyılın sonlarında, Avrupa'daki antisemitizm ve Yahudi karşıtlığı artış gösterdiğinde, Herzl, Yahudi halkının bu baskılardan korunabileceği bağımsız bir devlete ihtiyaç duyduğunu düşünmeye başladı.

Herzl'in Siyonist bir devlet kurma fikri, 1896 yılında yayımladığı *Der Judenstaat* (Yahudi Devleti) adlı kitabında sistematik bir şekilde ortaya konuldu. Bu kitapta Herzl, Yahudilerin siyasi olarak organize olmuş, toprak temelli bir devlete sahip olmalarının tek çözüm olduğuna inanıyordu. Herzl'e göre, Yahudi sorunu uluslararası bir sorun olarak ele alınmalı ve bir uluslararası uzlaşma ile çözüme kavuşturulmalıydı. Herzl, Yahudi Devleti için Filistin'i hedef olarak belirledi. 1897'de İsviçre'nin Basel şehrinde düzenlenen Birinci Siyonist Kongresi'nde, Filistin'de bir Yahudi devleti kurulması amacını resmi olarak dile getirdi.

Burada, Yahudi halkının tarihsel ve dini bağlara sahip olduğu Filistin'in, yeni bir Siyonist devlet için en uygun yer olduğunu savundu. Kongrede, Siyonist Hareket'in temel ilkeleri belirlendi ve Herzl'in vizyonu doğrultusunda çalışmalar yürütüleceği açıklandı. Herzl, bu düşüncelerini uluslararası düzeyde kabul ettirmek için Avrupa'nın önde gelen devlet adamlarıyla da temaslarda bulundu ve desteğini kazanmaya çalıştı. Ancak Herzl'in hayatı boyunca bu hedef tamamen gerçekleştirilemedi. Herzl, Siyonist hareketin önde gelen bir figürü olarak, Yahudi halkının ulusal bir bilince ulaşması ve bir devlet kurma hedefinin yerleşmesi konusunda büyük bir etkide bulundu. Herzl'in vizyonu, 1948'de İsrail Devleti'nin kurulmasıyla kısmen gerçekleşmiş oldu.

ARAP-İSRAİL SAVAŞLARI

1917 yılında İngiliz Dışişleri Bakanı olan Arthur James Balfour, Siyonist lider Rothschild'e yazdığı mektupta ;“Yahudiler için Filistin topraklarında yurt için toprak vaadinde “bulunulduğu konusundan daha önceden bahsetmiştik. 24 Nisan 1920 tarihinde Ortadoğu'yu da kapsayan San Remo Konferansı'nda Avrupa Devletleri'nin bölge ülkeleri hakkında “manda yönetimi” kararı verilmiş,bölge petrollerinin paylaşımı sorunu çözülmüş ve Osmanlı Devleti'nin bölünmesini içeren “Sevr'in” ana hatları çizilmişti. Ayrıca, “self-determinasyon” ilkesine aykırı olsa da “Filistin Mandası” kapsamında Balfour Deklarasyonu'nun da dahil edilmiş ve bu karar ile Filistin topraklarında bir Yahudi Devleti kurulması kararı alınmıştı.

1947 ila 1949 yılları arasında İsrailli işgal gücü ve paramiliter teröristler tarafından 750 binden fazla Filistinli yerlerinden edilmiş, 15 bine yakın Filistinli sivil katledilmişti.

1948

1947 yılında BM'ye sevk edilen sorun, BM Filistin Özel Komitesi (USCOP) oluşturulması kararı verilmiş ve rapor oluşturularak taksim planı açıklanmıştır. 1947 yılına gelindiğinde İngiltere, Filistin'deki askeri gücünü çekmeye başlamış, bu tarihlerden önce ise Yahudiler taksim planı gereği kendilerine vaat edilen topraklarda önceden çalışmalara başlamışlardı. Yahudilerin bu girişimlerine karşı Araplara mücadelede başladılar. 1948-1949 Arap İsrail Savaşlarının başlangıcını bu çatışmaların yani 1947 tarihinde başladığını söylemek yanlış olmayacaktır.

BM tarafından yapılan “Taksim Planı” Arap ülkeleri tarafından oldukça tepki ile karşılanmıştı. Suudi Arabistan, Irak, Yemen, Ürdün, Lübnan, Suriye ve Mısır Dışişleri Bakanlarının 1947 yılında Kahire'de yaptıkları toplantı sonunda taksim planına karşı mücadele kararı alındı.

İsrail'in Türkiye Cumhuriyeti Tarafından Tanındığını Gösteren Gazete Haberi-28 Mart 1949

Arap-İsrail gerginliği ve savaşlarının fitilini ateşleyecek olaylar 1948 yılında İsrail Devleti'nin kurulması ve tanınması ile başlayacaktı.(13)

Türkiye 28 Mart 1949 tarihinde İsrail'i tanıyan tek Müslüman ülke olacaktı.

1967

İsrail'in kuruluş savaşı olarak nitelendirilen 1948-1949 savaşları sonrası 1956 yılında yapılan Süveyş Savaşı ise Mısır'ın Batı'ya karşı verdiği mücadele olarak görülür. Süveyş Savaşında Batılı Devletler bir bakıma İsrail'e yardımcı kuvvet görevini görmüşlerdir. 1967 Arap-İsrail Savaşlarına kadar geçen süreçte gerek Ortadoğu'da gerekse İsrail'de birçok gelişme meydana gelmiştir. Bu dönemde "Küba Krizi" yaşanması muhtemel bir nükleer krizin yaşanmasına ve "Çin'in SSCB ile yaşadığı gerginliği ile de SSCB'nin Batı politikalarında değişiklik yapmasına neden olmuştur. 1952 yılında Mısır'da darbe ile iktidara gelen Cemal Abdünnasır Arap halkları için bir kurtarıcı gibi görülüyordu. 1957 de Nasır taraftarları ve Filistinli güçler Ürdün'de bir darbe girişiminde bulunmuş fakat başarılı olamamışlardı. Daha sonraları Nasır, Mısır'ı Suriye ile birleşerek 1958 de "Birleşik Arap Cumhuriyeti'ni" kuruyordu. Ancak 1961 yılında Suriye birlikten çekildiğini açıklıyordu.

1967 Arap-İsrail Savaşı sonrası İsrail'in kazanımları, bölgeyi daha da içinden çıkılmaz bir hale dönüştürüyordu. 1948 yılında Filistin toprakları kaybedilmişti. Ama 1967 savaşında birçok Arap Devleti'nin toprakları İsrail tarafından işgal ediliyordu. Önceleri sadece Filistin ile sınırlı olan sorun bu son savaş ile kontrolden çıkarak uluslararası bir krize dönüşüyordu. Altı Gün Savaşları öncesi amaç İsrail'i bölgeden çıkarmak, hatta ortadan kaldırmak iken, şimdi kaybedilen topraklar ana gaye olacaktı. Savaş sonrası SSCB, Hindistan ve Arap Devletleri her ne kadar İsrail'in işgal ettiği topraklardan çekilme talepleri olsa da bu girişimler sonuçsuz kalmıştır. Savaşın ortaya çıkardığı bir başka sorun ise mültecimeseleseydi. 1967 Savaşı sonrası toplam Filistinli mülteci sayısı 1.300.000 civarında olacaktı.

İsrail'in 6 Gün Savaşı Sırasındaki Genişlemesi

5-10 Haziran 1967

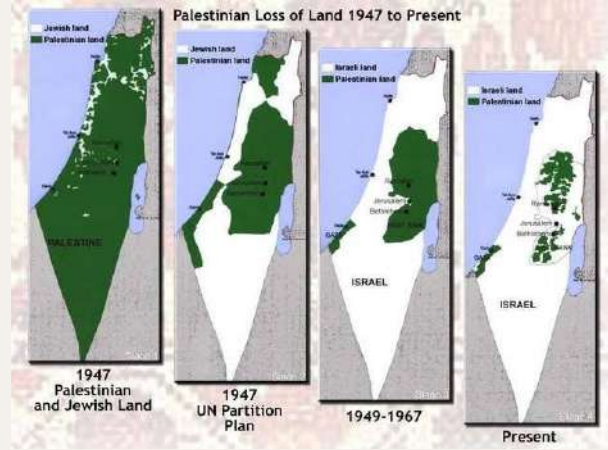

1973

İsrail 1963 yılındaki Arap-İsrail Savaşında birçok kazanımlar elde etmişti. Mısır'dan Sina'yı, Suriye'den Golan Tepelerini ve Ürdün'den Doğu Kudüs'ü alarak savaş öncesine göre topraklarını dört katına çıkarmıştı. Mısır'da Nasır'ın itibarı sarsılırken, Suriye'de Baas yanlısı Hafız Esad yönetime geliyordu. Ancak bu hezimete rağmen Arap Devletleri Filistin ile ilgili düşüncelerini değiştirmediler. Değişen durum, tek hedeflerinin Filistin davası değil, bilakis ilk hedef kaybedilen toprakların alınması olmuştur. Mısır, İsrail ile işgal ettiği topraklardan çekilmesi şartı ile bir barış yapmaya razıydı. Bunun için girişimlerde de bulunuyordu. Ancak İsrail'in bu teklife sıcak bakmaması nedeni ile barış gerçekleşemiyordu.

1970 yılında Mısır'da iktidar değişikliği olacaktı. Bir kalp krizi sonucu yaşamını yitiren Nasır'ın yerine Enver Sedat geçiyordu. Ancak Sedat, Nasır gibi karizmatik bir lider olamamasının yanında Arap Devletlerini birleştirici bir unsur da olamamıştır. Enver Sedat, Mısır içi Sovyet yanlısı tüm unsurları tasfiye ettikten sonra ABD ile yakınlaşma politikasını sürdürmüştür. Bu yakınlaşmanın mimarlarından olan Henry Kissinger, Mısır ve İsrail arasında diyalogların sürmesi için yoğun gayret sarf etmiştir. Ancak o dönemde İsrail'de yapılacak olan seçimler nedeni ile İsrail ile yapılan görüşmelerden hiçbir sonuç alınamamıştır.

Bu tarihlerde gerçekleşen İslam Zirvesine Türkiye'de katılacaktır. Zirveye katılan Türkiye, alınacak olan kararların BM'ce kabul ve tasdik etmesi ile destekte bulunacağını iletliyordu. Bunun sebebi, bu dönemde iktidara karşı CHP muhalefetine tavrıydı. Zira CHP, laik olan Türkiye Cumhuriyeti'nin İslam Zirvesine katılamayacağı görüşüydü. Bu sebeple Adalet Partisi Hükümeti, gelecek olan tepkilere karşı BM kararları doğrultusunda alınacak olan kararlara onay vereceği görüşünü beyan ediyordu.

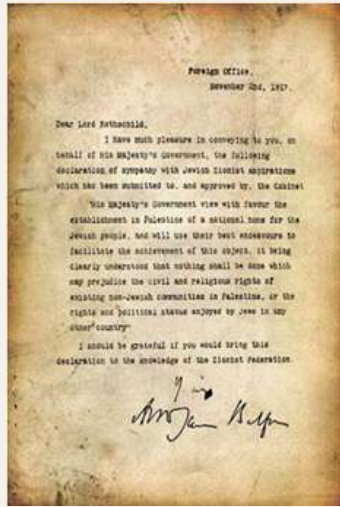
SIYONİZME DESTEK ...!

Siyonizme destek veren ülkeler ve liderler, özellikle İsrail Devleti'nin kurulması sürecinde ve sonrasında önemli rol oynamıştır. Bu destek farklı ülkelerde tarihsel ve siyasi bağlamda değişiklik gösterirken, belirli liderler ve ülkeler, İsrail'in kurulmasında ve Siyonist harekete destek sağlanmasında kilit konumda olmuştur.

Birleşik Krallık

Balfour Deklarasyonu (1917):

Birleşik Krallık, modern Siyonizmin en önemli destekçilerinden biri olarak kabul edilir. 1917'de Dışişleri Bakanı Arthur Balfour'un yayımladığı Balfour Deklarasyonu, İngiltere'nin Yahudi halkı için Filistin'de bir "ulusal yurt" kurulmasını desteklediğini ilan etti. Bu deklarasyon, Yahudi devleti fikrine ilk büyük uluslararası desteği sağlamış oldu.

Dış İlişkiler Ofisi
2 Kasım 1917

Sevgili Lord Rothschild,

Majesteleri Hükümeti adına size, Kabine'ye sunulan ve onaylanan Yahudi Siyonist isteklerine sempati ile yaklaşan aşağıdaki deklarasyonu iletmekten büyük bir mutluluk duymaktayım.

Majesteleri Hükümetinin görüşü, Filistin ana vatanında Yahudiler için bir vatan kurulmasını desteklemektir ve bu hedefin gerçekleştirilmesini kolaylaştırmak maksadıyla elinden gelenin en iyisini yapacaktır. Halen Filistin topraklarında yaşamakta olan Yahudi olmayan toplumların siyasi ve dini hakları veya başka ülkelerde yaşayan Yahudilerin elde ettikleri haklar ve siyasi statülerine zarar verecek hiçbir şeyin yapılmayacağı net bir şekilde anlaşılmalıdır.

Bu deklarasyonu Siyonist Federasyonuna sunmanızdan büyük bir mutluluk duyacağım.

Saygılarımla
Arthur James Balfour

Mandatör Dönemi: İngiliz Mandası altında Filistin'de Yahudi göçüne izin verilmiş, Yahudi yerleşimleri kurulmuş ve Siyonist harekete lojistik destek sağlanmıştır. Ancak İngiltere, Filistin'deki Arap ve Yahudi gruplar arasında denge sağlamaya çalışırken çatışmalar ortaya çıkmış ve bu süreç karmaşık bir hal almıştır.

Amerika Birleşik Devletleri

ABD Başkanı Harry S. Truman:

ABD, İsrail Devleti'nin en güçlü uluslararası destekçilerinden biri haline geldi. 1948'de İsrail'in bağımsızlığını ilan etmesinin ardından ABD Başkanı Harry S. Truman, İsrail'i tanıyan ilk liderlerden biri oldu. Truman, özellikle Holokost sonrası Yahudi halkının bir devlete sahip olma ihtiyacını destekleyen bir lider olarak hatırlanır.

Günümüzde ABD'nin İsrail Desteği:

Soğuk Savaş sırasında ve sonrasında ABD, İsrail'i diplomatik, askeri ve ekonomik alanlarda desteklemeye devam etti. ABD'nin İsrail'e verdiği bu destek, Arap ülkeleriyle ve Filistin ile olan anlaşmazlıklarda İsrail'in savunma gücünü artırıcı bir unsur oldu. Son yıllarda da ABD başkanları İsrail'in güvenliği ve Yahudi devleti olarak devamını destekleyen politikaları sürdürdü.

Donald Trump:

ABD eski Başkanı Donald Trump, 2017'de Kudüs'ü İsrail'in başkenti olarak tanıyarak büyük bir siyasi hamlede bulundu. Bu karar, uluslararası alanda birçok tepkiye neden oldu ancak Siyonist hareket tarafından büyük bir destek aldı. Ayrıca Trump döneminde ABD, 2020'de İsrail ile bazı Arap ülkeleri arasında diplomatik ilişkilerin normalleşmesini sağlayan Abraham Anlaşmalarını imzaladı.

Sovyetler Birliği

Josef Stalin ve Sovyet Desteği: İsrail'in kuruluş sürecinde Sovyetler Birliği, ABD gibi İsrail'i tanıyan ilk ÷lkelerden biri oldu. Stalin, İsrail'in kurulması sürecini destekleyerek, yeni devletin Batı'nın etkisinden uzak, Sovyet yanlısı bir devlet olabileceği umudunu taşıdı. Ancak İsrail'in Batı yanlısı bir politika izlemesi üzerine Sovyetler, desteğini çekti ve ilerleyen yıllarda Arap ÷lkelerine destek vermeye başladı.

Fransa

Fransa-İsrail İlişkileri: 1950'lerin başında Fransa, İsrail ile güçlü bir askeri ve stratejik işbirliği kurdu. Fransa, Süveyş Krizi sırasında İsrail'e silah desteği sağladı ve askeri işbirliği geliştirdi. İsrail'in nükleer kapasitesini geliştirmesinde de Fransa'nın katkıları oldu. Ancak 1967'deki Altı Gün Savaşı sonrası Fransa, İsrail'e verdiği desteği azalttı ve Arap ÷lkeleriyle ilişkilerini güçlendirdi.

Almanya

Almanya'nın Tazminat ve Destek Programları: II. Dünya Savaşı'ndan sonra Almanya, Holokost nedeniyle İsrail'e tazminat ödemeye başladı. 1950'lerde İsrail ile Almanya arasında tazminat anlaşmaları imzalandı ve Almanya İsrail'e ekonomik destek sağladı. Bugün Almanya, İsrail'in güvenliği için önemli bir destekçi olarak gör÷lmekte ve özellikle savunma alanında güçlü işbirlikleri yapmaktadır.

Arap Ülkeleri ile Normalleşme Anlaşmaları

Abraham Anlaşmaları (2020): Son yıllarda İsrail, bazı Arap ülkeleri ile diplomatik ilişkilerini normalleştirme yolunda adımlar attı. Özellikle 2020 yılında Birleşik Arap Emirlikleri (BAE), Bahreyn, Sudan ve Fas gibi ülkeler, ABD'nin arabuluculuğunda İsrail ile normalleşme anlaşmaları imzaladı. Bu adımlar, İsrail'in Orta Doğu'da bölgesel kabulünü artıran bir gelişme olarak yorumlanmaktadır.

Diğer Destekçi Ülkeler

- **Hindistan:** 1990'larda Hindistan, İsrail ile diplomatik ilişkilerini geliştirmiş ve özellikle güvenlik ve teknoloji alanında İsrail ile işbirliğini artırmıştır.
- **Mısır ve Ürdün:** Her ne kadar bu ülkeler Siyonizmi destekleyen ülkeler olarak görülmesine de, 1979'da Mısır, 1994'te de Ürdün, İsrail ile barış anlaşmaları yaparak diplomatik ilişkiler kurmuşlardır.

Günümüzde İsrail'in güvenliğine ve bağımsızlığına destek veren başlıca ülkeler ABD, Almanya ve İngiltere'dir. Bu ülkeler, İsrail'e askeri, ekonomik ve siyasi destek sağlamakta ve Siyonist hedeflerin güvence altına alınmasında stratejik ortaklıklar kurmaktadır. Özellikle ABD, İsrail'in en önemli müttefiki olarak öne çıkmaktadır. Siyonizme destek, her ülkenin kendi çıkarlarına, bölgesel dinamiklere ve tarihsel geçmişe göre değişiklik gösterse de, yukarıda bahsedilen ülkeler İsrail'in uluslararası alandaki güvenliğini sağlayan başlıca destekçiler olarak dikkat çekmektedir.

SİYONİZMİN 7 EKİM ÖNCESİ UYGULADIĞI POLİTİKALAR VE YAPTIĞI KATLIAMLAR

DİR YASİN KATLİAMI (9 NİSAN 1948)

İsrail Devleti'nin kuruluşu sırasında Filistin topraklarında yaşanan çatışmalar ve şiddet olayları, İsrail ve Filistinliler arasındaki tarihi gerilimin merkezindedir. 1947-1949 yılları arasında yaşanan bu süreçte Siyonist milis grupların ve bazı Arap milislerin eylemleri, iki halk arasında derin yaralar açtı. Bu dönemde meydana gelen olayların bir kısmı, Filistinliler tarafından "Nakba" (Büyük Felaket) olarak adlandırılmaktadır.

İsrail'in kuruluş sürecinde yaşanan katliam, soykırıma varan olaylar ve İsrail'in tarihi süreçte Filistin topraklarını tamamen ele geçirme projesinin bir parçası olarak görülebilir. Uluslararası Hukuk, İnsan Hakları ve Evrensel Değerleri ağızlarına pelesenk eden Modern Batı(!) yapılan bu katliam ve soykırımı, tarihi süreçte sadece izlemekle yetinmişlerdir.

Dir Yasin köyü, Kudüs yakınlarında bulunan küçük bir Filistin köyüydü. 9 Nisan 1948'de, Siyonist paramiliter gruplar olan Irgun ve Lehi (Stern Çetesi) milisleri, köye saldırı düzenledi. Bu saldırıda 100'den fazla Filistinli sivilin öldürüldüğü iddia edilmektedir. Dir Yasin Katliamı, Filistin'deki birçok Arap köylüsünün ve kent sakininin yerlerinden edilmesine yol açan olayların başında gelir. Bu olay, Arap nüfusu arasında korkuya neden olmuş ve göç dalgasını hızlandırmıştır.

Filistinliler için 9 Nisan kolektif hafızalarına kazınmıştır. 9 Nisan 1948 sabahının erken saatlerinde Irgun ve Stern Çetesi komandolarının Deir Yassin köyüne saldırarak 200'den fazla Filistinliyi öldürdüğü Deir Yassin katliamının yıldönümüdür.

Patlayıcılar ve makineli tüfeklerle silahlanmış 120 kişilik bir kuvvet, o zamanlar "Birlik Harekatı" kod adıyla anılan bir saldırıda sabah 4:30'da uyuyan köye saldırdı. Görgü tanıkları ve İngiliz sorgu görevlileri kadınların ve çocukların vahşice öldürüldüğünü doğruladı.

Deir Yassin katliamı, Filistinlileri topraklarından korkutup komşu ülkelere göndermek için uygulanan resmi bir Siyonist stratejinin parçasıydı. Yahudi Ajansı'nın Transfer Komitesi üyesi Yosef Weitz, "Aramızda, bu ülkede iki halkın birlikte kalabileceği bir yer olmadığı açık olmalı... Bu küçük ülkede Araplarla hedefimize ulaşamayız. Tek çözüm Arapların olmadığı bir Filistin'dir ve Arapları buradan komşu ülkelere transfer etmekten, hepsini transfer etmekten başka yol yoktur, tek bir köy, tek bir kabile bile kalmamalıdır" dedi.

PLAN DALET (PLAN D) 1948

Siyonist hareket, İsrail Devleti'nin kuruluşundan önce ve sonra tüm Filistin'i kontrol altına almaya çalıştı. Bu amaçla Dalet Planı'nı geliştirdi: Arap nüfusun zorla sınır dışı edilmesi ve bölgenin askeri işgali.

Plan, Arapların direnen veya stratejik konumlarda bulunan işgal altındaki şehirlerden ve hatta nüfusunun azaltılması ve yok edilmesi gereken şehirlerden sürülmesini öngörüyordu . Örneğin, uluslararası akademik birlik olan Filistin Toprakları Topluluğu , 1948'de nüfusu azalmış 531 ve nüfusu kısmen azalmış 662 Filistin yerleşimini belgeledi.

1948 yılının başlarında, İsrail'in kurucu güçlerinden Haganah (Yahudi yeraltı ordusu), "Plan Dalet" adlı bir askeri planı devreye soktu. Plan Dalet, stratejik olarak önemli görülen Filistin köylerinin, kasabalarının ve şehirlerinin Yahudi güçlerince ele geçirilmesi için tasarlanmış bir plan olarak bilinir. Bu plan kapsamında, askeri açıdan önemli görülen bölgelerdeki Filistinli nüfusun tahliyesi hedeflenmiştir. Planın uygulanması sırasında birçok köy boşaltılmış ve yerinden edilen Filistinliler komşu ülkelere sığınmak zorunda kalmıştır.

Dalet Planı, bölgeyi kontrol etmek ve İsrail Devleti'ni kurmak için Arap nüfusunu Filistin'den sürmeye yönelik Siyonist stratejiydi. 1948'in başında uygulamaya konuldu ve amaç, gelecekteki Yahudi Devleti'nin sınırlarını genişletmek için bu kasabaları işgal etmektir . Adını İbrani alfabesinin dördüncü harfinden alan Dalet Planı, Filistin'in zorla işgali stratejisini geliştiren Alpha, Bet veya Gimel planlarının ardından geldi.

Avrupalı Yahudiler 19. yüzyılın sonlarından itibaren Yahudi karşıtlığından kaçarak Filistin'e göç etmişlerdi. Birleşik Krallık, 1917 Balfour Deklarasyonu ile Siyonist hareketin amacını destekledi : Filistin'de bir Yahudi Devleti kurmak. 1920'de Filistin'de İngiliz Mandası'nın kurulması ve yerel Araplarla çatışmalara neden olan İkinci Dünya Savaşı ile göç arttı. Bunları çözmek için Birleşmiş Milletler, 1947'de Filistin'i Yahudi Devleti, Arap Devleti ve uluslararası kontrol altındaki Kudüs'e bölen bir bölünme planı önerdi. Siyonistler daha sonra kendi devletlerinin kurulmasını hızlandırdılar. Yahudilerin İngiliz Mandası'ndaki temsilcisi olan İsrail Toprakları Yahudi Ajansı, 1948'in başlarında, Yahudi paramiliter ve öz savunma örgütü Haganah tarafından yürütülmek üzere Plan Dalet'i görevlendirdi.

TANTURA KATLIAMI (23 MAYIS 1948)

Tantura, 1948 Arap-İsrail Savaşı sırasında, İsrail güçleri tarafından saldırıya uğrayan bir Filistin köyüdür. İsrail askerleri tarafından Tantura köyüne yönelik düzenlenen bu saldırıda, köylülerin büyük bir kısmının öldürüldü ve hayatta kalanların sürgün edildi. Bu olayda yüzlerce sivilin katledildiği ve yapılan kazılarda toplu mezarlara rastlandı.

Tantura Katliamı, 1948 Arap-İsrail Savaşı sırasında, Filistin'in Tantura köyünde Yahudi güçlerinin gerçekleştirdiği bir katliamdır. Katliam, 22-23 Mayıs 1948 tarihlerinde İsraili terör grubu Haganah'ın bir parçası olan Alexandroni Tugayı tarafından gerçekleştirilmiştir. Tantura, Haifa'nın güneyinde, Akdeniz kıyısında yer alan, ağırlıklı olarak Müslüman Arap nüfusun yaşadığı bir balıkçı köyüydü.

1947 yılında Birleşmiş Milletler, Filistin'i Yahudi ve Arap devletleri arasında bölmeyi öneren bir plan sunduğunda, Arap toplulukları bu plana karşı çıktı. İsrail'in bağımsızlık ilanının ardından başlayan savaşta, hem Yahudi hem de Arap kuvvetleri, stratejik öneme sahip bölgeler üzerinde kontrol sağlamak için yoğun bir mücadele içindeydi. Tantura, bu mücadelenin bir parçası olarak askeri hedef haline geldi.

22 Mayıs 1948 gecesi, Alexandroni Tugayı köye saldırdı. Saldırı sırasında köyde bulunan yüzlerce Filistinli katledildi. Olaydan sağ kurtulanlar ve bazı tarihçiler, Haganah güçlerinin köyde yaşayan erkeklerin büyük bir kısmını topladığını, ardından bazılarını infaz ettiğini ve köydeki diğer halkı göçe zorladığını belirtiyor. Katliam sırasında 200 ila 250 kişi arasında değişen ölü sayısını dile getirirken, İsrail tarafı bu iddiaları uzun süre reddetmiştir.

Tantura Katliamı, yıllarca resmi tarih kitaplarında yer almamış ve İsrail hükümeti tarafından uzun süre reddedilmiştir. Ancak 1990'lı yıllarda İsraili tarihçi Teddy Katz, Hayfa Üniversitesi'nde hazırladığı bir yüksek lisans tezi kapsamında Tantura Katliamı hakkında kapsamlı araştırmalar yaparak köylülerin tanıklıklarına dayanan ayrıntılı bir çalışma sundu. Katz'ın çalışması, katliamın yaşandığına dair önemli kanıtlar sunarak bu olayın İsrail kamuoyunda tartışılmasına yol açtı.

Bu çalışma kamuoyunda geniş yankı uyandırsa da, Alexandroni Tugayı'ndan bazı eski askerler Katz'a karşı iftira davası açtı. Katz, mahkemede tezini geri çekmek zorunda kaldı; ancak daha sonra çalışmalarının arkasında durduğunu belirterek tezini geri çekmediğini savundu. Bu olay, İsrail toplumunda Tantura Katliamı üzerine daha fazla konuşulmasını sağladı.

2010'larda yapılan yeni araştırmalar ve tanıklıklar, köyde bir toplu mezarın bulunabileceğine dair iddiaları güçlendirdi. Son yıllarda yapılan arkeolojik ve adli çalışmalar, toplu mezarın olduğunu kanıtladı.

Tantura Katliamı, 1948 yılında Filistin halkının yaşadığı zorunlu göçün bir parçası olarak değerlendirilmektedir. Tantura olayının, İsrail-Filistin çatışmasındaki tarihi travmaların bir sembolü haline gelmesi ve 1948'de yaşanan Nakba (Büyük Felaket) kapsamında ele alınması, Filistinliler için özel bir anlam taşır.

LYDDA VE RAMLE OLAYLARI (TEMMUZ 1948)

Lydda, 11 Temmuz'da İsrail kuvvetleri tarafından yoğun bir kuşatma altına alındı. Kentteki Filistinli halk ve Arap direniş güçleri İsrail ordusuna direndi, ancak bu direniş oldukça sınırlı imkanlara sahipti. Kentteki askeri çatışmalar sırasında, İsrail ordusu tarafından ağır topçu ateşi ve makineli tüfekler kullanıldı. Lydda'daki olaylar sırasında yüzlerce Filistinlinin öldürüldüğü bildirilmektedir. Haganah birliklerinin bazı tanıklıklarına göre, sivil halkın içinde olduğu gruplara rastgele ateş açıldığı ve köy halkına karşı şiddet uygulandığı belirtilmiştir.

Lydda'nın ardından, 12 Temmuz'da Ramle şehri İsrail ordusu tarafından ele geçirildi. Şehirdeki Filistinliler de Lydda'daki gibi zorunlu göçe zorlandı. İsrail güçleri, şehri terk etmek istemeyen Filistinlilere silah zoruyla baskı yaparak göç etmelerini sağladı. Ramle'deki direniş çok daha zayıf olduğundan, şehir kısa sürede İsrail kontrolüne geçti ve Arap halkı köylerden ve evlerinden toplu olarak göçe zorlandı.

İsrail ordusu, bu iki şehirdeki Filistinli sivilleri kuzeydeki Ramallah gibi Arap kontrolünde olan bölgelere gitmeleri için göç ettirdi. Göçe zorlanan Filistinliler, çoğunlukla yanlarına eşya veya erzak alamadı ve uzun bir yolculuk sırasında susuzluk, açlık ve yorgunluk nedeniyle zor koşullarda ilerlemek zorunda kaldı. Bu göç sırasında çok sayıda insan, özellikle de yaşlılar, kadınlar ve çocuklar, sıcak hava koşulları ve fiziksel yorgunluk nedeniyle hayatını kaybetti.

Yaklaşık 50.000 Filistinlinin zorla yerinden edilmesi, bu olayların 1948 yılında yaşanan Nakba (Büyük Felaket) çerçevesinde en büyük zorunlu göç hareketlerinden biri olarak anılmasına neden olmuştur.

Temmuz 1948'de, İsrail güçleri Lydda (Lod) ve Ramle şehirlerine yönelik bir askeri operasyon gerçekleştirdi. Bu operasyonlar sırasında sivillerin öldürüldüğü ve yaklaşık 50.000 Filistinli'nin zorla yerlerinden edilerek yürüyerek başka bölgelere göç etmek zorunda kaldı. Bu olay, yerinden edilen Filistinliler arasında "Lydda Yürüyüşü" olarak anılmakta ve İsrail Devleti'nin kuruluş sürecindeki en büyük zorla göç ettirme olaylarından biri olarak kabul edilmektedir. Lydda ve Ramle Olayları, 1948 Arap-İsrail Savaşı sırasında, Temmuz 1948'de Filistin'in Lydda (günümüzdeki adıyla Lod) ve Ramle şehirlerinde yaşanan ve yüzlerce Filistinlinin öldürüldüğü ve yaklaşık 50.000 Filistinlinin yerinden edildiği olayları ifade eder. Bu olaylar, İsrail'in kuruluş dönemindeki en büyük zorunlu göç hareketlerinden biri olarak kabul edilir ve İsrail ile Filistin arasındaki çatışmada önemli bir yere sahiptir.

Lydda ve Ramle olayları, İsrail'in 1948'deki bağımsızlık savaşı sırasında gerçekleştirdiği askeri harekâtlar arasında en tartışmalı olanlardan biridir. İsrail'deki bazı askeri yetkililer, bu zorunlu göçlerin güvenlik açısından gerekli olduğunu savunurken; diğerleri ise bu eylemleri etik olmayan bir askeri hamle olarak değerlendirmiştir. İsraili tarihçi Benny Morris gibi bazı araştırmacılar, Lydda ve Ramle olaylarının, İsrail devletinin güvenliği için stratejik bir zorunluluk olarak görüldüğünü ancak bunun aynı zamanda Filistinlilere karşı büyük bir haksızlık ve zulüm olduğunu kabul etmektedir.

NAKBA (BÜYÜK FELAKET) 1948

Nakba (Arapça: النكبة, "Büyük Felaket"), 1948 Arap-İsrail Savaşı sırasında İsrail Devleti'nin kuruluşu ve buna bağlı olarak yüz binlerce Filistinlinin zorla yerinden edilmesiyle sonuçlanan olayları ifade eden bir terimdir. Nakba, Arap dünyasında ve özellikle Filistinliler arasında geniş çaplı bir travmayı simgeler. Filistin halkı için yalnızca fiziksel toprak kaybını değil, aynı zamanda kültürel ve kimliksel bir yıkımı da temsil eder.

Nakba süreci, 1947'de Birleşmiş Milletler'in Filistin'i Yahudi ve Arap devletleri arasında bölmeyi öneren Bölünme Planı (BM 181 sayılı karar) ile hız kazandı. Bu plan, Filistin topraklarının yaklaşık yüzde 55'ini Yahudi devletine, yüzde 45'ini ise Arap devletine ayırıyordu. Ancak, Filistin nüfusunun yaklaşık üçte ikisi Arap olmasına rağmen Yahudi devletine toprakların çoğunun verilmesi, Arap tarafında büyük bir tepkiye neden oldu. Bu plana Yahudi liderler büyük ölçüde destek verirken, Arap liderleri ve Filistinli Arap nüfusu planı adaletsiz buldu ve kabul etmedi.

İsrail Devleti'nin 14 Mayıs 1948'de kuruluşunu ilan etmesi ve Arap-İsrail savaşının başlamasıyla birlikte, Filistin topraklarında şiddet olayları yoğunlaştı. İsrail güçleri, Filistin'deki Yahudi yerleşimlerinin güvenliğini sağlamak ve Yahudi devleti için sınırları korumak adına Arap köylerini boşaltma operasyonlarına başladı. Bu operasyonlar sırasında bazı köylerde katliamlar yaşandı ve binlerce Filistinli zorla göç ettirildi.

1948 yılında, yüz binlerce Filistinli, İsrail'in kuruluşunu izleyen savaş ve askeri operasyonlar nedeniyle yerlerinden edildi. Tahminlere göre, 750.000 ile 800.000 arasında Filistinli, köylerini ve şehirlerini terk etmek zorunda kaldı. Filistin halkı, bu süreçte topraklarını, evlerini ve yaşamlarını geride bırakarak Lübnan, Ürdün, Suriye, Mısır ve Batı Şeria gibi komşu bölgelere sığınmak zorunda kaldı. Savaş sırasında ve sonrasında yaklaşık 500 Filistinli köy ve kasaba ya tamamen yıkıldı ya da boşaltıldı.

Bu mülteciler, çatışmalar sonrasında İsrail sınırları içerisinde kalan köylerine geri dönmelerine izin verilmediğinden, yurt dışında veya Batı Şeria ve Gazze gibi bölgelerde uzun vadeli mülteci kamplarına yerleştirildiler. Filistinli mültecilerin bu durumu, uluslararası toplumu harekete geçirerek Birleşmiş Milletler'in 1948'de UNRWA (Birleşmiş Milletler Filistinli Mültecilere Yardım Ajansı) gibi yardım örgütlerini kurmasına yol açtı.

Nakba, Filistin halkının kolektif hafızasında, kimliğinin ayrılmaz bir parçası haline gelmiştir. Nakba, bir kuşağın doğrudan yaşadığı toprak kaybının yanı sıra, bir sonraki kuşaklar için de tarihi bir travma ve adalet mücadelesinin simgesi olmuştur. Nakba, "yurtsuzluk" anlamına gelen ghurba ve "geriye dönüş" anlamına gelen awda gibi kavramlarla özdeşleşmiştir ve Filistin toplumunda, evlerine ve topraklarına geri dönme hakkı için verdiği mücadele ile özdeşleşmiştir.

Filistinliler arasında Nakba, yalnızca bir yerinden edilme olayı değil; ulusal kimliğin, kültürel bağların ve tarihsel hafızanın da büyük bir kırılma yaşadığı bir dönüm noktası olarak görülmektedir. Bu sebeple, Filistinliler her yıl 15 Mayıs'ta Nakba'yı anmakta ve dünya genelinde bu gün, Filistinlilerin mülteci statüsüne dikkat çekmek, geri dönüş hakları ve toprakları üzerindeki hak iddialarını vurgulamak amacıyla düzenlenen etkinliklerle gündeme gelmektedir.

İSRAİLİN ULUSLARARASI HUKUKA AYKIRI

EYLEMLERİ

İsrail Devleti'nin, Filistin topraklarında sürdürdüğü uygulamaların birçoğu uluslararası hukuk normlarına ve insan haklarına aykırı bulunmakta ve bu durum, hem Birleşmiş Milletler (BM) hem de uluslararası insan hakları kuruluşları tarafından sıkça eleştirilmektedir.

İşgal ve Yerleşim Politikaları Batı Şeria ve Doğu Kudüs'teki Yahudi

Yerleşimleri: 1967'deki Altı Gün Savaşı sonrasında İsrail, Batı Şeria, Gazze ve Doğu Kudüs'ü işgal etti. Uluslararası hukuka göre, işgal altındaki topraklarda İsraili sivillerin yerleştirilmesi yasaklanmış olmasına rağmen, İsrail bu bölgelerde yerleşim yerleri kurmaya devam etmektedir. BM'nin kabul ettiği Cenevre Sözleşmesi'ne göre, işgalci devletin işgal ettiği topraklara kendi vatandaşlarını yerleştirmesi yasaktır. Buna rağmen, İsrail Batı Şeria ve Doğu Kudüs'te birçok yerleşim yeri kurmuş ve buralarda yüz binlerce Yahudi yerleşimciyi iskân etmiştir.

Yerleşim Yerleri ve Filistinlilerin Arazi Kaybı: İsrail, Batı Şeria'da yerleşim yerleri kurmak için Filistinlilere ait arazileri kamulaştırmakta ve bu arazileri Yahudi yerleşimcilere tahsis etmektedir. Bu uygulama, Filistinlilerin topraklarına el konulmasına ve yaşam alanlarının kısıtlanmasına neden olmaktadır.

İsrail, özellikle 1948'de devletin kurulmasının ardından Filistinlilere ait geniş toprakları ele geçirmeye yönelik yasal düzenlemeler getirmiştir. Bu yasalar, Filistinlilerin mülklerini kaybetmesine neden olan temel yasal araçlar arasında yer alır:

1948 "Göçmenlerin Mülkiyeti Yasası": İsrail, 1948'de ülke dışına kaçmak zorunda kalan Filistinlilerin mülklerine el koyabilmek için "Göçmenlerin Mülkiyeti Yasası" olarak bilinen yasa'yı çıkardı. Bu yasaya göre, İsrail sınırları içinde bulunmayan veya mülklerinde sürekli ikamet etmeyen Filistinlilerin tüm taşınmaz varlıklarına devlet tarafından el konulabileceği hükme bağlandı. Bu yasadan dolayı, yüz binlerce Filistinli mülteci evlerine geri dönemedi ve toprakları "devlet malı" olarak kabul edildi.

1970 "Yahudi Mülkiyetini Koruma Yasası": Bu yasa, özellikle Doğu Kudüs'te, Filistinlilerin mülklerini Yahudi yerleşimcilere devretme sürecini kolaylaştırmak amacıyla oluşturulmuştur. Yasa, 1948'den önceki mülkiyet iddialarını geçerli kılarken, Filistinlilere ait mülklere el konulmasını kolaylaştırmıştır.

Kamulaştırma Yasaları: İsrail, stratejik konumda gördüğü ya da yerleşim birimlerini genişletmek için hedeflediği bölgeleri "kamulaştırma" gerekçesiyle Filistinlilerden devralmaktadır. Bu yasal düzenlemeler, özellikle Doğu Kudüs ve Batı Şeria'da Filistinlilerin topraklarını "kamu yararı" gerekçesiyle Yahudi yerleşimcilere devretmeyi kolaylaştırmaktadır.

AYRIM DUVARI

Ayrim Duvarı ve Hareket Kısıtlamaları:

Batı Şeria Ayrim Duvarı: 2002 yılında İsrail, Batı Şeria ile İsrail arasında bir "güvenlik duvarı" inşa etmeye başladı. Ancak duvarın büyük bir kısmı, Filistin topraklarının derinliklerine kadar uzanarak Filistinlilerin hareket özgürlüğünü kısıtlamakta ve yerleşimlerin genişlemesine imkân tanımaktadır. 2004 yılında Uluslararası Adalet Divanı, İsrail'in inşa ettiği bu duvarın uluslararası hukuka aykırı olduğunu açıklamış ve yıkılmasını talep etmiştir. İsrail, bu karara uymayarak duvarı genişletmeye devam etmektedir.

İsrail'in Ayrim Duvarı ve hareket kısıtlamaları, İsrail ile Filistin arasındaki çatışmada Filistinlilerin hayatını derinden etkileyen önemli iki konu başlığıdır. Bu politikalar, İsrail'in güvenlik gerekçesiyle aldığı önlemler olarak sunulsa da, aynı zamanda Filistinlilerin topraklarına ve kaynaklarına erişimini kısıtlayarak onları sosyal ve ekonomik olarak zor durumda bırakan uygulamalar olarak değerlendirilir.

Ayrim Duvarı, İsrail'in 2002 yılında inşa etmeye başladığı, çoğunluğu Batı Şeria boyunca uzanan bir bariyerdir. İsrail tarafından "Güvenlik Çiti" veya "Güvenlik Duvarı" olarak da adlandırılan bu yapı, terör saldırılarını önlemek amacıyla inşa edildiğini savunan İsrail hükümeti tarafından güvenlik gerekçesiyle yapılmıştır. Ancak Filistinliler ve birçok uluslararası kuruluş, duvarın amacının Filistinlilerin hareketini kısıtlayarak Batı Şeria'daki Yahudi yerleşimlerinin genişlemesini kolaylaştırmak olduğunu iddia etmektedir.

Duvarın inşası, Batı Şeria ve İsrail arasında doğrudan sınır hattında değil, Batı Şeria içlerine doğru uzanacak şekilde planlanmıştır. Bu nedenle, duvar İsrail'in sınırları ötesine taşarak Filistin topraklarının içine girmekte ve bazı Filistin köylerini ve kasabalarını bölmektedir. Duvarın toplam uzunluğu yaklaşık 700 kilometredir ve büyük kısmı beton bloklar, tel örgüler ve dikenli tellerle çevrilidir.

Kontrol Noktaları ve Hareket Kısıtlamaları: Batı Şeria'da kurulan yüzlerce İsrail kontrol noktası, Filistinlilerin günlük yaşamlarını ciddi şekilde zorlaştırmaktadır. Bu kontrol noktaları nedeniyle Filistinliler işlerine, okullarına ve sağlık merkezlerine gitmekte büyük zorluklar çekmektedir. İsrail'in bu kısıtlamaları, Uluslararası İnsan Hakları Hukuku'na göre, işgal altındaki halkın özgürlüğünü ve yaşam hakkını ihlal etmektedir.

Ayrım Duvarı'nın Etkileri

Ayrım Duvarı'nın güzergâhı, Filistinlilerin yaşamını derinden etkilemektedir:

Toprak Kaybı: Duvar, Batı Şeria'nın içine doğru uzandığı için birçok Filistin köyü ve kasabası İsrail tarafında kalmaktadır. Bu durum, Filistinlilerin topraklarına erişimini kısıtlamakta ve tarım arazilerinin büyük bir kısmının kaybına yol açmaktadır. Özellikle çiftçilikle uğraşan Filistinliler, bu tarım arazilerine erişimlerini kaybetmekte ve geçim kaynaklarından mahrum kalmaktadır.

Ayrılan Aileler ve Topluluklar: Duvar, Filistinli toplulukları fiziksel olarak böldüğü için ailelerin bir arada yaşama imkânını kısıtlamakta, komşu köylerin ve kasabaların bağlantısını kesmektedir. Bazı durumlarda, Filistinliler duvar nedeniyle akrabalarıyla veya iş yerleriyle bağlantılarını kaybetmiş durumdadır.

Eğitim ve Sağlık Hizmetlerine Erişim: Duvar nedeniyle Filistinlilerin okullara, hastanelere ve diğer sosyal hizmetlere erişimi zorlaşmaktadır. Öğrenciler ve çalışanlar, güvenlik kontrollerinden geçmek zorunda olduklarından, okula veya işe ulaşmak saatler alabilmektedir. Bu durum, eğitimden sağlığa kadar birçok hizmetin kullanımını zorlaştırmaktadır.

Kudüs'e Erişimin Kısıtlanması: Ayrım Duvarı'nın bir diğer önemli etkisi, Filistinlilerin Kudüs'e erişimlerini büyük ölçüde kısıtlamasıdır. Doğu Kudüs, Filistinliler için önemli bir dini, kültürel ve ticari merkezdir. Ancak duvar nedeniyle, Batı Şeria'da yaşayan Filistinliler Kudüs'e girebilmek için özel izin almak zorundadır. Bu izinler genellikle sınırlıdır ve birçok Filistinli Kudüs'e erişim hakkından mahrum kalmaktadır.

Kontrol Noktaları: İsrail, Batı Şeria'da ve Gazze'de, Filistinlilerin hareketini denetlemek için yüzlerce kontrol noktası kurmuştur. Filistinliler, bu kontrol noktalarından geçmek için uzun süre beklemek zorunda kalmakta ve her gün güvenlik kontrolünden geçmektedirler. Özellikle Batı Şeria'daki kontrol noktaları, Filistinlilerin iş yerlerine, okullara, hastanelere ve diğer günlük faaliyetlere ulaşmasını zorlaştırmaktadır.

İzin Sistemi: Filistinlilerin İsrail'e veya İsrail'in kontrolündeki bölgelere girmeleri için özel izinler alması gerekmektedir. Bu izinler, çalışmak, tıbbi tedavi almak, eğitim görmek veya aile ziyareti yapmak gibi gerekçelerle verilir; ancak izinlerin onaylanması çoğunlukla keyfi olarak gerçekleşir ve çoğu durumda reddedilir.

Kudüs ve Batı Şeria Arasındaki Hareket Kısıtlamaları: Doğu Kudüs ve Batı Şeria arasındaki hareketler büyük ölçüde kısıtlanmıştır. Kudüs'e gidebilmek için Filistinlilerin özel izin alması gerekir ve bu izinlerin alınması oldukça zordur. Doğu Kudüs'te yaşayan Filistinliler bile Kudüs dışında yaşarlarsa ikamet statülerini kaybetme riski altındadır.

Gazze Ablukası: Gazze Şeridi 2007 yılından bu yana İsrail ve Mısır tarafından ablukaya alınmış durumdadır. İsrail, Gazze'ye giriş çıkışları ve mal sevkiyatını sıkı bir şekilde kontrol etmektedir. Gazze'de yaşayan Filistinliler, Batı Şeria, İsrail veya yurt dışına seyahat edebilmek için sıkı denetimlerden geçmek zorundadır ve çoğu durumda bu seyahatler mümkün olmamaktadır. Abluka, Gazze'de ciddi ekonomik sorunlara, işsizlik oranının yükselmesine ve yaşam koşullarının kötüleşmesine neden olmuştur.

KEYFİ TUTUKLAMALAR VE İŞKENCE

İdari Gözaltı Uygulaması: İsrail, Filistinlileri idari gözaltı adı verilen bir uygulama ile yargılama yapmaksızın aylarca, hatta yıllarca hapse tutabilmektedir. Bu tür gözaltılar, Uluslararası İnsan Hakları Sözleşmeleri'ne aykırı olarak kabul edilmekte ve Filistinlilerin temel insan haklarına müdahale olarak görülmektedir. Birçok Filistinli, bu gözaltılara karşı açlık grevleri ve diğer protesto yöntemleriyle direnmektedir.

İşkence ve Kötü Muamele : Tutuklu Filistinlilerin işkenceye ve kötü muameleye maruz kaldığına dair ciddi iddialar bulunmaktadır. İnsan hakları kuruluşları, Filistinli mahkumların İsrail hapishanelerinde fiziksel ve psikolojik işkence gördüğünü, bunun uluslararası hukuka aykırı olduğunu belirtmektedir.

İnsan hakları örgütleri, İsrail'in Filistinli tutuklulara karşı fiziksel ve psikolojik işkenceye varan sorgulama yöntemleri uyguladığını rapor etmiştir. Bu yöntemler arasında uykusuz bırakma, aşırı uzun süre ayakta bekletme, aşırı soğuğa veya sıcağa maruz bırakma, zorla pozisyonunda bekletme gibi uygulamalar bulunmaktadır.

Filistinli tutuklular, dayak, elektrik şoku, nefes almanın engellenmesi, aşırı zorlamalı pozisyonlarda tutulma gibi fiziksel işkencelere maruz kaldıklarını dile getirmektedir. İnsan hakları grupları, İsrail'in Filistinli tutuklulara karşı sistematik olarak işkence uyguladığını ve bu işkence uygulamalarının kalıcı fiziksel ve psikolojik yaralar bıraktığını rapor etmektedir.

İsrail'in uyguladığı kötü muamele, yalnızca fiziksel işkenceyle sınırlı kalmamaktadır. Tutuklulara yönelik tehditler, cinsel taciz, yakın aile üyelerine zarar verme tehdidi gibi psikolojik baskılar da işkence olarak kabul edilmektedir. Bu tür baskılar, tutuklular üzerinde ağır travmalar yaratarak ifade vermeye zorlamaktadır.

İsrail, çocukları da gözaltına almakta ve onları sorgulama merkezlerinde kötü muameleye maruz bırakmakla suçlanmaktadır. Her yıl yüzlerce Filistinli çocuk, taş atma veya gösterilere katılma gibi suçlamalarla gözaltına alınmakta, çoğu kez zor koşullarda sorgulanmakta ve cezaevine gönderilmektedir.

Filistinli çocuklar, gece baskınlarıyla evlerinden alınarak İsrail'in askeri gözaltı merkezlerine götürülmektedir. Bu çocuklar genellikle ailelerinden uzak tutulmakta, sorgulamalar sırasında bir avukat veya veli bulunmamakta ve çocuklar kendilerini savunma hakkından yoksun bırakılmaktadır. Bu durum, çocukların uluslararası çocuk hakları sözleşmelerine aykırı muamele görmesine yol açmaktadır.

İnsan hakları örgütleri, çocukların gözaltında darp edilmesi, gözleri bağlı şekilde uzun süre bekletilmesi, tehdit edilmesi gibi işkence ve kötü muamele uygulamalarına maruz kaldığını belgelemektedir. Çocuklar, çoğu zaman bu baskı ve işkenceler sonucunda zorla ifade vermeye veya kendilerine isnat edilen suçları kabullenmeye zorlanmaktadır.

İSRAİL'İN KANLI OPERASYONLARI

Gazze'ye Düzenlenen Askeri Operasyonlar: İsrail, Gazze Şeridi'ne sık sık askeri operasyonlar düzenlemekte ve bu operasyonlar sırasında birçok sivil hayatını kaybetmektedir. Uluslararası insan hakları kuruluşları, İsrail'in bu operasyonlarda "orantısız güç kullanımı" uyguladığını ve sivillerin korunması için gerekli önlemleri almadığını rapor etmektedir. İsrail ise bu operasyonların Hamas ve diğer silahlı gruplara karşı düzenlendiğini savunmaktadır.

Gazze Şeridi, İsrail ve Mısır tarafından 2007 yılından bu yana sıkı bir abluka altında tutulmaktadır. Bu abluka, Gazze'ye giriş çıkışların ve ticaretin sınırlandırılmasını kapsar. Gazze'de yaşayan yaklaşık 2 milyon Filistinli, abluka nedeniyle ağır ekonomik koşullarla ve yoksullukla mücadele etmek zorunda kalmaktadır. Abluka koşulları altında gerçekleştirilen askeri operasyonlar, Gazze halkının güvenliğini ve yaşam koşullarını daha da kötüleştirmektedir.

İsrail, Gazze'de çeşitli askeri operasyonlar gerçekleştirmiştir. Bu operasyonlar, genellikle geniş çaplı hava saldırıları ve kara harekâtlarıyla yapılmış ve sivillerin yoğun şekilde etkilendiği olaylar olarak kaydedilmiştir:

2008-2009 "Dökme Kurşun Operasyonu": İsrail'in Gazze'ye düzenlediği bu operasyon, geniş çaplı hava saldırıları ve kara harekâtını içeriyordu. Yaklaşık üç hafta süren operasyon sırasında BM'ye göre 1.400'den fazla Filistinli öldü; bu ölümlerin çoğu sivil. Ayrıca, Gazze'de büyük bir altyapı yıkımı yaşandı; okullar, hastaneler ve kamu binaları hasar gördü.

2012 "Bulut Sütunu Operasyonu": İsrail'in, Hamas'ın roket saldırılarına misilleme olarak gerçekleştirdiği bu operasyon sonucunda yüzlerce Filistinli sivil hayatını kaybetti ve birçok altyapı tesisi zarar gördü. Operasyonun kısa sürmesine rağmen büyük yıkıma neden oldu.

2014 "Koruyucu Hat Operasyonu": İsrail'in Gazze'ye düzenlediği en büyük operasyonlardan biri olan Koruyucu Hat Operasyonu, 50 gün sürdü. BM verilerine göre bu süreçte 2.100'den fazla Filistinli öldü, bunların çoğunluğu sivil ve 500'ü çocuktu. Ayrıca on binlerce Gazze sakini evsiz kaldı. İsrail'in topçu bombardımanları ve hava saldırılarıyla Gazze'de büyük bir altyapı tahribatı yaşandı. Bu operasyon, İsrail-Filistin çatışmasında en kanlı operasyonlardan biri olarak kayıtlara geçti.

2021 Gazze Çatışması: İsrail, Hamas'ın roket saldırılarına yanıt olarak yoğun hava saldırıları düzenledi. Yaklaşık iki hafta süren bu çatışmalar sırasında 250'den fazla Filistinli sivil hayatını kaybetti, binlerce insan yaralandı, yüzlerce bina ve altyapı tesisleri yıkıldı. Çatışmalar sonucunda yüzlerce aile evsiz kaldı, okullar ve hastaneler de dahil olmak üzere birçok kamu binası hasar gördü.

Batı Şeria'da, İsrail sık sık askeri baskınlar ve güvenlik operasyonları düzenlemektedir. Bu operasyonlar, Filistinli grupları veya İsrail'e yönelik tehdit oluşturduğunu düşündüğü bireyleri hedef almak amacıyla yapılmaktadır. Ancak Batı Şeria'daki askeri operasyonlarda da sivil kayıplar yaşanmaktadır:

Gece Baskınları ve Ev Yıkımları: İsrail güçleri, Batı Şeria'da gece saatlerinde Filistinli evlerine baskın düzenlemekte ve arama, tutuklama gibi operasyonlar yapmaktadır. Bu baskınlar sırasında aileler travmatik olaylara maruz kalmakta ve birçok sivil bu operasyonlardan etkilenmektedir. Ayrıca İsrail, güvenlik gerekçesiyle "terörist" kabul ettiği kişilerin ailelerinin evlerini yıkmaktadır. Bu yıkımlar, Filistinliler arasında "kolektif ceza" olarak görülmekte ve aileleri evsiz bırakmaktadır.

Sivillerin Öldürülmesi ve Yaralanması: Batı Şeria'daki askeri operasyonlar sırasında İsrail askerleriyle Filistinli siviller arasında çatışmalar yaşanmakta ve birçok Filistinli hayatını kaybetmektedir. Bu operasyonlar sırasında İsrail güçleri, taş atan gençleri veya gösterilere katılan sivilleri öldürmekle suçlanmaktadır. BM verilerine göre, Batı Şeria'da her yıl onlarca Filistinli sivil, İsrail'in askeri operasyonları sırasında hayatını kaybetmekte veya yaralanmaktadır.

İsrail'in askeri operasyonları, Filistinli sivillerin günlük yaşamını sürdürmesi için gereken altyapı ve sağlık hizmetlerine büyük zarar vermektedir:

Hastaneler ve Okullar: Gazze'deki askeri operasyonlar sırasında hastaneler, sağlık merkezleri ve okullar gibi kamu hizmetleri veren yapılar büyük hasar görmekte veya işlevsiz hale gelmektedir. Filistin'de sağlık hizmetlerine erişim zaten sınırlı iken bu tür yıkımlar sağlık altyapısının daha da zayıflamasına yol açmaktadır.

Elektrik ve Su Altyapısı: İsrail'in askeri operasyonları sırasında Gazze'deki elektrik santralleri, su boruları ve kanalizasyon altyapısı sık sık zarar görmektedir. Bu durum, zaten abluka altında olan Gazze'nin altyapı sorunlarını daha da derinleştirmekte ve sivillerin temiz suya, elektrik enerjisine erişimini sınırlandırmaktadır.

Ekonomik Etkiler: Sürekli tekrarlanan askeri operasyonlar nedeniyle, Filistin ekonomisi büyük zarar görmekte ve işsizlik oranları yükselmektedir. Özellikle Gazze'de birçok ticari işletme, atölye, fabrika ve iş yeri operasyonlar nedeniyle yok olmaktadır.

7 Ekim 2023'te başlayan İsrail'in Gazze Şeridi'ne yönelik askeri operasyonları, bölgedeki sivil nüfus üzerinde derin insani krizlere yol açmıştır. Bu süreçte, özellikle kadınlar ve çocuklar başta olmak üzere binlerce sivil hayatını kaybetmiş, çok sayıda ev, hastane ve okul hedef alınarak yıkılmıştır.

- **Toplam Ölü Sayısı:** İsrail ordusunun 7 Ekim 2023'ten bu yana Gazze Şeridi'ne düzenlediği saldırılarda, 17.210'u çocuk, 11.742'si kadın olmak üzere toplam 43.391 Filistinli hayatını kaybetmiştir.
- **Yaralı Sayısı:** Aynı dönemde 102.347 kişi yaralanmıştır.

Eğitim ve Sağlık Kurumlarına Yönelik Saldırıları:

- **Okullar ve Üniversiteler:** İsrail ordusunun saldırılarında Gazze Şeridi'nde 500 okul ve üniversite binası hedef alınmış, bu nedenle 718.000 öğrenci 7 Ekim 2023'ten bu yana eğitime devam edememiştir.
- **Hastaneler:** Gazze'deki hastaneler de saldırılardan ciddi şekilde etkilenmiştir. Örneğin, El-Ehli Hastanesi'ne düzenlenen saldırıda yaklaşık 500 kişi hayatını kaybetmiştir.

Altyapı ve Konut Yıkımları:

İsrail'in Gazze'ye yönelik saldırılarında binlerce ev yıkılmış veya kullanılamaz hale gelmiştir. Bu durum, on binlerce ailenin evsiz kalmasına ve barınma krizine yol açmıştır.

Saldırıları sonucunda su, elektrik ve sağlık hizmetleri gibi temel altyapı unsurları da ciddi şekilde zarar görmüş, bu da bölgedeki insani durumu daha da kötüleştirmiştir.

İSRAİL'İN KATLIAMLARINA DÜNYA NEDEN SESSİZ ...?

İsrail'in Filistin topraklarında gerçekleştirdiği insan hakları ihlalleri ve uluslararası hukuka aykırı uygulamaları, uzun yıllardır dünya kamuoyunun dikkatini çekmiş olsa da, birçok faktör uluslararası toplumun etkin müdahale etmesini zorlaştırmaktadır. 7 Ekim 2023'teki Hamas saldırıları sonrasında İsrail'in Gazze'ye karşı düzenlediği geniş çaplı operasyonlar, bu tür olayların önlenmesi için gerekli uluslararası baskının yeterince uygulanmadığına dair eleştirileri yeniden gündeme getirmiştir. Bu durumun nedenlerini anlamak için birkaç önemli faktöre odaklanmak gerekir.

İsrail'in Stratejik ve Politik Destekçileri

ABD'nin İsrail'e Sağladığı Güçlü Destek: ABD, İsrail'in en güçlü müttefiki olarak bilinir ve İsrail'e askeri, ekonomik ve diplomatik alanda kapsamlı destek sağlamaktadır. ABD'nin Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nde (BMGK) sahip olduğu veto hakkı, İsrail'e karşı yapılabilecek birçok uluslararası girişimi bloke etme gücüne sahiptir. ABD'nin İsrail'e verdiği bu destek, hem Yahudi lobilerinin gücüne hem de ABD'nin Orta Doğu'daki çıkarlarına dayanmaktadır. İsrail, ABD'nin Orta Doğu'daki çıkarlarını koruma konusunda güvenilir bir müttefik olarak görülmektedir.

Diğer Batılı Ülkelerin Desteği: İsrail, Avrupa'da özellikle Almanya, Birleşik Krallık ve Fransa gibi ülkelerle de yakın ilişkilere sahiptir. Almanya, tarihi sebeplerle (Holokost sonrası Yahudi halkına yönelik tazminat ve güvence sağlama sorumluluğu) İsrail'i desteklemekte tereddüt etmeyen bir politika izlemektedir. Batılı ülkeler, İsrail'i Ortadoğu'da "demokratik bir müttefik" olarak görmektedir ve İsrail'in güvenliği Batılı ülkelerin güvenlik çıkarlarının bir parçası olarak kabul edilmektedir.

Orta Doğu'da İsrail'in Bölgesel Bir Güç Olması:

İsrail, askeri ve teknolojik açıdan Orta Doğu'da güçlü bir konuma sahiptir. Batılı ülkeler, İran, Suriye ve bazı radikal gruplara karşı İsrail'i bölgedeki en önemli müttefik olarak görmektedir. İsrail'in askeri varlığı, Orta Doğu'daki istikrarsızlıklar ve Batı'nın enerji kaynaklarına olan ilgisi nedeniyle Batılı devletler için önemli bir dengeleyici unsurdur. Dolayısıyla, İsrail'in politikaları eleştirilse bile Batılı devletler, İsrail'in bölgede bir denge unsuru olarak kalmasını desteklemektedir.

Arap Dünyasının İç Çatışmaları ve Zayıf Tepkiler:

Arap dünyasında İsrail'in politikalarına karşı gösterilen tepkiler zaman zaman yoğunlaşsa da, Arap ülkeleri arasında bir birlik ve dayanışma eksikliği göze çarpmaktadır. Birçok Arap ülkesi, iç siyasi ve ekonomik sorunlarla meşguldür ve İsrail'e karşı bir blok oluşturmakta zorlanmaktadır. Ayrıca, Mısır, Ürdün ve bazı Körfez ülkeleri gibi ülkeler, İsrail ile normalleşme ve diplomatik ilişki kurma yoluna gitmişlerdir. Bu ülkeler, İsrail'e karşı ciddi bir uluslararası baskı oluşturmak konusunda yeterince girişimde bulunmamaktadır.

Batı Medyasındaki Tarafllılık: Batı medyasının bir bölümü, İsrail'in güvenlik gerekçelerini vurgulayan ve İsrail'in kendini savunma hakkını öne çıkaran bir dil kullanmaktadır. Filistinlilere yönelik insan hakları ihlalleri ise daha az yer bulmakta veya göz ardı edilmektedir. İsrail'in politikalarını eleştiren medya organları bulunsa da, genel medya söylemi Batılı kamuoyunu İsrail'e daha fazla destek vermeye yönlendirmektedir.

Uluslararası Kurumların Etkisizliğı

Birleşmiş Milletler'in (BM) Kararsızlığı: Birleşmiş Milletler, Filistinlilerin haklarını korumak için birçok karar almış olsa da, bu kararların büyük kısmı İsrail tarafından uygulanmamaktadır. BM'nin İsrail üzerindeki etkisi sınırlı kalmaktadır, çünkü ABD, İsrail'e yönelik birçok BM kararını veto ederek İsrail'e yönelik yaptırımların önüne geçmektedir. BM Güvenlik Konseyi'nde oy birliğı gerektiren kararlar, İsrail söz konusu olduğunda çoğunlukla alınamamaktadır.

Uluslararası Ceza Mahkemesi (ICC) ve Soruşturmalara: Uluslararası Ceza Mahkemesi, İsrail'in işgal altındaki Filistin topraklarında savaş suçları işleyip işlemediğine dair soruşturma başlatmıştır. Ancak, İsrail ve ABD, ICC'nin yetkisini tanımamakta ve bu soruşturmalara destek vermemektedir. Bu durum, uluslararası yargının İsrail'e karşı etkin bir müdahalede bulunmasını zorlaştırmaktadır.

İsrail'in Teknoloji ve Savunma Alanındaki Gücü: İsrail, ileri teknoloji ve savunma sanayisinde dünya çapında bir güç olarak kabul edilmektedir. Birçok Batılı ülke, İsrail'in geliştirdiğı askeri ve siber teknolojilerden yararlanmakta ve İsrail ile önemli ticaret ilişkileri sürdürmektedir. İsrail'in ekonomik ve teknolojik gücü, Batılı ülkeler üzerinde bir tür ekonomik ve stratejik baskı oluşturmaktadır. İsrail ile yakın ekonomik ilişkiler, bu ülkelerin İsrail'i eleştirmelerini ve yaptırım uygulamalarını zorlaştırmaktadır.

İsrail'in Savunma Gerekçeleri ve Güvenlik Algısı

İsrail'in Kendini Savunma Hakkı Savunması: İsrail, kendisine yönelik her saldırıyı "terörle mücadele" kapsamında değerlendirerek savunma hakkını kullanmakta olduğunu iddia etmektedir. İsrail'in kendi vatandaşlarını koruma gerekçesi, uluslararası alanda bir meşruiyet zemini oluşturmaktadır. Özellikle Batı ülkeleri, İsrail'in güvenlik kaygılarını desteklemekte ve bu gerekçelerle İsrail'in operasyonlarına sınırlı tepki göstermektedir.

Gazze ve Hamas İlişkisi: İsrail, Gazze'deki Hamas yönetimini terörist bir örgüt olarak tanımlamaktadır ve Hamas'ın İsrail vatandaşlarına yönelik tehdit oluşturduğunu iddia etmektedir. Hamas'ın askeri kanadı ve İsrail'e yönelik eylemleri, İsrail'in geniş çaplı operasyonlarını meşrulaştırmak için bir gerekçe olarak kullanılmaktadır. Bu durum, İsrail'in Gazze'ye yönelik ağır bombardıman ve ablukasını, uluslararası alanda daha az tepkiyle karşılanmasına neden olmaktadır.

İsrail'in Filistin topraklarındaki uygulamaları ve politikaları, uluslararası toplumda ciddi eleştirilere yol açmakta ve zaman zaman İsrail'in Nazi Almanyası'nın Yahudilere karşı işlediği soykırımı bir tür gerekçe olarak kullandığı iddialarını gündeme getirmektedir.

HOLOKOST ENDÜSTRİSİ

Holokost'un Yahudi Kimliği ve Güvenlik Algısına Etkisi: Holokost, Yahudi halkı için tarihte benzersiz bir trajedi olarak kabul edilir. Nazi Almanyası tarafından gerçekleştirilen bu soykırımda, 6 milyon Yahudi sistematik olarak öldürülmüştür. Bu trajik olay, Yahudi halkında derin bir güvenlik kaygısı ve kendi kaderini tayin etme isteği yaratmıştır. İsrail, Holokost'un yarattığı bu güvenlik kaygısını, ülkenin varlığını koruma ve Yahudi halkının güvenliğini sağlama politikaları için sıkça dile getirmektedir.

İsrail'in Güvenlik Politikaları ve Filistin'e Yönelik Uygulamaları: İsrail, Filistinlilere yönelik güvenlik önlemlerini, Yahudi halkının güvenliği için zorunlu gördüğünü belirterek savunmaktadır. İsrail'in Gazze Şeridi'ne yönelik ablukası, Batı Şeria'daki ayırım duvarı, kontrol noktaları ve yerleşim politikaları, İsrail tarafından güvenlik gerekçesiyle meşrulaştırılmaya çalışılmaktadır. İsrail, Holokost'un yarattığı "bir daha asla" anlayışını, Filistin topraklarındaki güvenlik politikalarının temelinde yer aldığını savunur. Ancak bu durum, Holokost'un yarattığı travmanın Filistin halkına karşı politikalar için bir meşrulaştırma aracı olarak kullanılmaktadır.

İnsan Hakları Örgütlerinin Raporları ve Soykırım İddiaları: Uluslararası Af Örgütü, İnsan Hakları İzleme Örgütü gibi birçok insan hakları kuruluşu, İsrail'in Filistin topraklarında uyguladığı politikaları ağır bir şekilde eleştirmiş ve bazı durumlarda İsrail'in Filistin halkına yönelik eylemlerini "apartheid" ve "etnik temizlik" olarak nitelendirmiştir.

Uluslararası Kamuoyu ve İsrail'in Holokost Anlatısı: İsrail'in Holokost'u, Filistin topraklarındaki uygulamaları için uluslararası kamuoyunda sempati yaratma amacıyla her ortamda kullanılmaktadır. Holokost'un hatırlatılması, İsrail'in güvenlik politikalarını meşrulaştırmak ve uluslararası eleştirilerden korunmak için bir zemin oluşturmuştur.

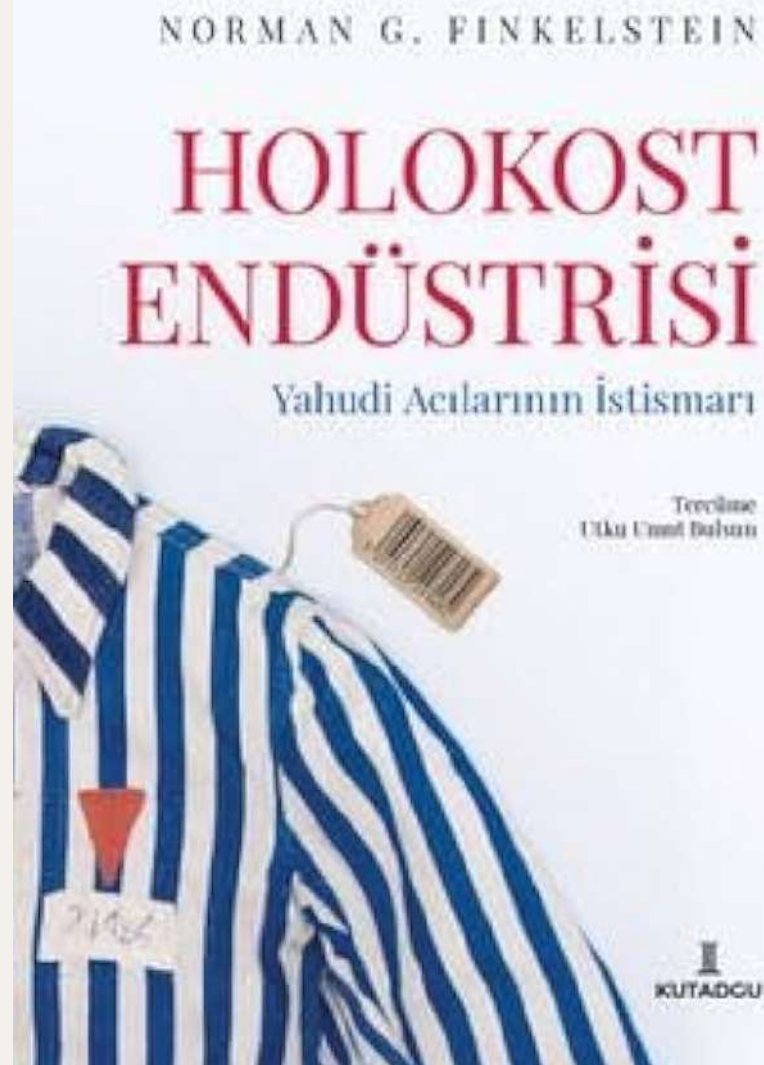
İsrail, Filistin topraklarındaki yerleşim politikaları, askeri operasyonlar ve güvenlik önlemlerini bu tarihsel travma üzerinden meşrulaştırmaya çalışmaktadır. İsrail devleti, Holokost'un yarattığı "bir daha asla" anlayışını, Filistinlilerle olan çatışmalarında ve güvenlik tedbirlerinde bir temel gerekçe olarak göstermektedir. İsrail, Holokostu kullanarak, İsrail'in Batı Şeria'daki yerleşim alanlarını genişletme ve Gazze'ye yönelik ablukayı sürdürme politikalarını meşrulaştırmaktadır.

İsrail devleti, dünya genelinde Holokost'a karşı duyulan derin hassasiyeti kendi eylemlerine yönelik eleştirilerin önüne geçmek için bir "kalkan" olarak kullanmaktadır. Bu durum, İsrail'e yönelik uluslararası baskının azalmasına ve insan hakları ihlallerinin daha az dikkate alınmasına neden olmaktadır.

İsrail'in, Filistinlilere yönelik eleştirilere karşı Holokost'u öne sürerek kendisini eleştirenleri "antisemitizm" ile suçlamaktadır. İsrail'in politikalarını eleştirenler, Holokost'un Yahudi halkının karşılaştığı bir trajedi olduğunu, ancak bu trajedinin Filistinlilere yönelik baskıcı politikaların meşrulaştırılması için kullanılmaması gerektiğini savunmaktadır.

İsrail'in Batı Şeria ve Doğu Kudüs'te inşa ettiği yerleşimler, uluslararası hukuka göre yasadışıdır ve işgal olarak kabul edilmektedir. Ancak İsrail, bu bölgelerdeki yerleşim faaliyetlerini Yahudi halkının kutsal topraklar üzerindeki tarihsel hakları ve Holokost sonrası güvenlik ihtiyaçları üzerinden meşrulaştırmaya çalışmaktadır. İsrail devleti, Yahudilerin tarih boyunca bu topraklarda yaşadığını ve Holokost'un ardından güvenli bir yurt kurmanın Yahudi halkının hakkı olduğunu savunmaktadır.

İsrail'in yerleşim politikaları ile Filistinlilerin topraklarını gaspetmektedir. Batı Şeria'daki topraklar, askeri güvenlik gerekçesiyle sıkça Filistinlilerden alınıp Yahudi yerleşimcilere tahsis edilmektedir. İsrail'in bu politikalarının Holokost'un getirdiği güvenlik kaygısı ve Yahudi halkının varlığını sürdürme amacıyla yapıldığı iddiası, Filistinlilerin haklarının ihlalidir.

İsrail, 2007'den bu yana Gazze Şeridi'ne yönelik kapsamlı bir abluka uygulamaktadır. Bu abluka, Gazze'de yaşayan 2 milyondan fazla Filistinli için büyük bir insani kriz yaratmaktadır. İsrail, bu ablukayı, Gazze'yi kontrol eden Hamas'ın İsrail'e yönelik tehditlerini engellemek ve Yahudi halkının güvenliğini sağlamak için zorunlu bir önlem olarak tanımlamaktadır. Ancak, birçok insan hakları örgütü, bu ablukayı toplu cezalandırma olarak nitelendirmekte ve Holokost'un yarattığı güvenlik kaygısının, Gazze'deki insani krizin bahanesi olarak kullanıldığını öne sürmektedir.

İsrail'in Gazze'de düzenlediği askeri operasyonlar, geniş çaplı sivil kayıplara yol açmıştır. İsrail, bu operasyonların terör tehdidini bertaraf etmek amacıyla yapıldığını belirtirken, eleştirmenler bu operasyonların orantısız güç kullanımı içerdiğini ve uluslararası hukuka aykırı olduğunu savunmaktadır. İsrail'in, Holokost'tan doğan güvenlik kaygılarını bu tür operasyonlar için bir gerekçe olarak kullanması, bazı çevrelerde tepkiyle karşılanmaktadır.

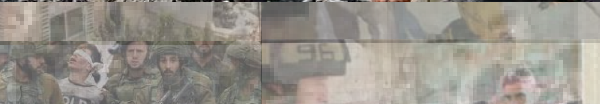
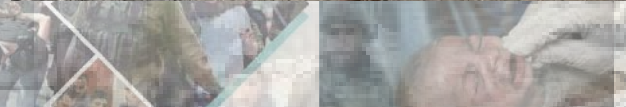
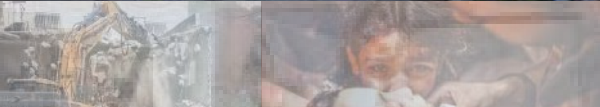

HOLOKOST'TAN GAZZE'YE

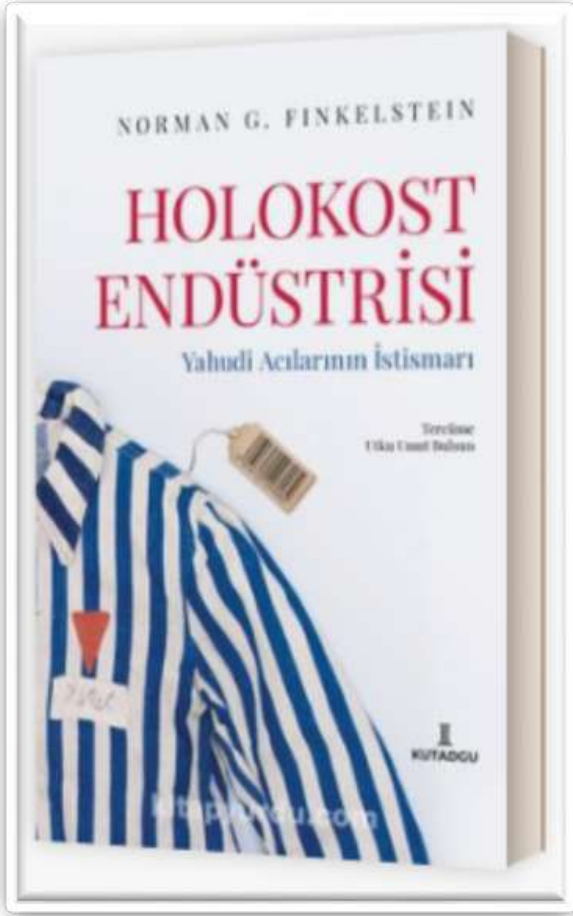
Holokost, dünya tarihinin en büyük insanlık suçlarından biri olarak kabul edilir ve anısı evrensel bir trajedi olarak yaşatılmaktadır. Ancak, İsrail'in Filistin topraklarındaki politikalarını meşrulaştırmak için Holokost'u bir tür siyasi ve diplomatik araç olarak kullanması, Holokost'un tarihsel anlamını ve evrenselliğini zedelediği gerekçesiyle eleştirilmektedir. Bazı tarihçiler, Holokost'un anısının bu tür politikalarla bağdaştırılmasının, bu trajedinin hafife alınmasına neden olabileceğini ifade etmektedir.

Holokost, insan hakları ve insanlık onuruna saygının önemini hatırlatan bir olaydır. Ancak, İsrail'in Filistinlilere yönelik baskıcı politikalarını Holokost'un yarattığı travmayla açıklaması, bazı çevrelerde "Holokost'tan çıkarılması gereken derslerin tersine çevrildiği" şeklinde bir algıya neden olmaktadır. Bu eleştiriye göre, Holokost'tan alınacak ders, insan haklarına saygı göstermek ve hiçbir halkın ayrımcılığa veya zulme maruz kalmaması gerektiğidir.

KİTAP

Norman G. Finkelstein, ikonoklastik ve tartışmalı çalışmasında Holokost'un küresel kültürde işgal ettiği yere ilişkin bir sorgulamadan, Holokost tazminat anlaşmalarının rahatsız edici bir incelemesine geçiyor. Holokost'un hatırası, İsrail'in belirgin gücünün onu ABD dış politikasıyla uyumlu hale getirdiği 1967 Arap-İsrail Savaşı'na kadar, bugün sahip olduğu istisnai önemi kazanmaya başladı.

Jerzy Kosinski ve Binjamin Wilkomirski gibi Holokost dolandırıcılarının yanı sıra Daniel Goldhagen gibi yazarların demagojik kurgularını hatırlatan Finkelstein, Nazizmin kurbanlarının anısına yöneltilen asıl tehlikenin, Nazizm'i en tutkuyla savunduğunu iddia eden bazı insanlardan geldiğini ileri sürüyor. . Kullanılmayan çok sayıda kaynaktan yararlanarak, Avrupa ülkelerinin ve meşru Yahudi hak sahiplerinin çifte baskısını açığa çıkarıyor ve Holokost endüstrisinin doğrudan bir gasp şantajına dönüştüğü sonucuna varıyor.

NORMAN G. FINKELSTEİN

Norman G. Finkelstein (8 Aralık 1953, New York, ABD.); siyaset bilimci, yazar, aktivist ve akademisyen. Siyonizm, Filistin problemi ve Yahudi Soykırımı konularındaki çalışmalarıyla tanınır. Şimdiye kadar kaleme aldığı 6 eseri, 50'den fazla lisana tercüme edildi.

21 Nisan 2024'te Holokost akademisyeni ve önde gelen Filistin yanlısı aktivist Norman Finkelstein, Columbia Üniversitesi'ndeki Gazze dayanışma kampını ziyaret etti. Finkelstein, öğrenci protestoculara olan desteğini ve hayranlığını ifade ederek, onları Filistin dayanışma hareketine mümkün olan en geniş seçmen kitlesini dahil etmeye odaklanmaya çağırdı ve ifade özgürlüğünün ve akademik özgürlüğün Filistin davası için hayati önemi üzerinde ısrar etti. Onun sözlerini burada yeniden yayınlıyoruz; transkript uzunluk ve netlik açısından düzenlenmiştir.

KISA FİLM

Eski İngiltere Dışişleri Bakanı Arthur James Balfour, Siyonist hareketin önde gelen figürlerinden Rothschild ailesinin baronu Lord Jacob Rothschild'e 2 Kasım 1917'de gönderdiği mektupta, "Majestelerinin hükümeti, Yahudilere Filistin'de bir yurt tesisi fikrini hararetle desteklemektedir. Bu maksatla her ne gerekiyorsa yapılacaktır." cümleleriyle İsrail'in kurulmasına İngiltere'nin vereceği desteği açıkça ifade etti.

100 BALFOUR ROAD

Tarihsel süreçte, Filistin halkının nasıl yurtlarından çıkarıldıklarını ve zulmün nasıl “Normalleştirildiğini” anlatan kısa film “100 Balfour Road” günümüze uyarlandığı hali ile vicdani soruna dikkat çekiyor.

Tarihe "Balfour Deklarasyonu" olarak geçen mektup, İsrail devletinin kurulmasına giden süreçte en önemli kilometre taşı olarak görülüyor.

Yahudilerin Filistin toprakları üzerinde bir İsrail devleti kurmasının yolunu açan 67 kelimelik Balfour Deklarasyonu, yayımlanmasının ardından Filistinlilerin topraklarının parça parça ellerinden alınarak vatanlarının işgale uğramasının ilk adımı oldu.

Tarihi Filistin topraklarında İsrail devleti kurulmasının yolunu açan ve İngilizler tarafından Yahudilere verilen bu söz, Filistin'deki büyük halk kitlelerinin yerlerinden edilmesine neden oldu.

BELGESEL

Belgesel: Büyük Felaket

İsrail'in kuruluş yıldönümü Filistinliler için "Nekbe" yani, "Felaket". 14 Mayıs 1948'deki kuruluş sürecinde 700 binden Filistinli mülteci oldu, 13 binden fazla Filistinli öldürüldü. Bugün 5 milyondan fazla Filistinli vatanlarından uzakta, mülteci kamplarında yaşıyor. İsrail'in kuruluşu sadece Filistinliler'in yıllardır yaşadığı trajediyle sınırlı kalmadı. Günümüzde Ortadoğu'da yaşanan birçok temel sorunun kaynağını oluşturdu. 4 bölümden oluşan Al Jazeera belgeseli, "Büyük Felaket" İsrail'in kuruluş sürecini ve Filistinlilerin dramını anlatıyor. <https://www.youtube.com/watch?v=eUlnachpg9o>

KAYNAKÇA

Eyicil, A. (2020). Siyasi Tarih 1789-1939 (3. b.). Ankara: Altınordu Yayınları.

Armaoğlu, F. (1997). 19. Yüzyıl Siyasi Tarihi(1789-1914). Ankara: Türk Tarih Kurumu.

Arsel, İ. (1999). Arap Milliyetçiliği ve Türkler (6. b.). İstanbul: Kaynak Yayınları

Sander, O. (2020)Siyasi Tarih İlkçağdan 1918'e (33. b.). Ankara: İmge Kitapevi.).

Saygın, A.G, Saygın,M. (2016). Sykes-Picot Gizli Antlaşmasının 100. Yılında Ortadoğu ve Türkiye Uluslararası Sempozyumu. Ankara: Atatürk Araştırma Merkezi Yayınları.

http://insamer.com/tr/ortadogunun-kaderini-degistiren-mektup-balfour-deklarasyonu_965.html.
(2021, 04 12 adresinden alındı

Garaudy, R. (2011). İlahi Mesajlar Toprağı-Filistin (1. b.). İstanbul: Türk Edebiyatı Vakfı Yayınları,

İvanov, İvanov, S. (2021). İran Tarihi-En Eski Çağlardan Yirminci Yüzyıla-. (H. Demiroğlu, Çev.) İstanbul: Selenge Yayınları.

Sander, O. Siyasi Tarih (1918-1994). Ankara: İmge Ajans.(1996)

Arı, T. (2012). Geçmişten Günümüze Oradoğu Siyaset,Savaş,Diplomasi (Cilt 1.). Bursa: MKM Yayın.

Armaoğlu, F. (2019). Filistin Meselesi ve Arap-İsrail Savaşları (1948-1988)9 (5. b.). İstanbul: Kronik Kitap,

McNeill, W. (2002). Dünya Tarihi (6. b.). (A. Şenel, Çev.) Ankara: İmge Kitabevi.

Özmen, S. (2001). Ortadoğu'da Etnik,Dini Çatışmalar ve İsrail. İstanbul: IQ Kültür Sanat Yayıncılık,

Gürün, K. (1983). Dış İlişkiler ve Türk Politikası(1939 dan Günümüze Kadar). Ankara: Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Yayınları:

Arı, T. (2012). Geçmişten Günümüze Oradoğu Siyaset,Savaş,Diplomasi (Cilt 1.). Bursa: MKM Yayın.

Armaoğlu, F. (2019). Filistin Meselesi ve Arap-İsrail Savaşları (1948-1988)9 (5. b.). İstanbul: Kronik Kitap,

<https://www.aa.com.tr/tr/dunya/abd-li-senatorler-ucm-bassavcisini-netanyahu-hakkinda-tutuklama-karari-cikarmamasi-icin-tehdit-etti/3211647>

<https://www.aa.com.tr/tr/dunya/arap-ulkeleriyle-israilin-son-savasi-yom-kippur/1274291>

<https://www.trthaber.com/haber/gundem/norvec-irlanda-ve-ispanyadan-filistin-adimi-hangi-ulkeler-filistini-taniyor-859050.html>

KAYNAKÇA

<https://www.aa.com.tr/tr/dunya/filistin-devletinin-taninmasi-dunya-gundeminde/3226902#:~:text=Kanada%2C%20Avustralya%2C%20Hollanda%2C%20%C4%B0talya,abonelere%20sunulan%20haberler%2C%20%C3%B6zetlenerek%20yay%C4%B1mlanmaktad%C4%B1r.>

https://www.ntv.com.tr/galeri/dunya/filistini-devlet-olarak-taniyan-ve-tanimayan-ulkeler,H_c1n8nRsEOXFO0l5EFG1g/SGK-4SldkGRqIMqEjdlpw

<https://www.aa.com.tr/tr/dunya/bagimsizlik-yolunda-silahli-mucadeleden-siyasi-mucadeleye-filistin-kurtulus-orgutu-60-yasinda/3237727>

<https://www.mucerret.com/yazarlar/filistini-hatirlamanin-kisa-tarihi/>

<https://islamansiklopedisi.org.tr/filistin>

<https://www.trthaber.com/haber/dunya/israile-destek-icin-siraya-girdiler-806669.html>

<https://www.fokusplus.com/odak/israilin-gazze-soykiriminda-bati-medyasi>

<https://www.mofa.pna.ps/en-us/mediaoffice/apartheid-wall-as-a-network-and-the-repression-of-popular-resistance>

<https://www.middleeastmonitor.com/20220622-israel-building-new-stretch-of-concrete-wall-in-west-bank/>

Gelvin, J. L. (2014). The Israel-Palestine Conflict: One Hundred Years of War. Cambridge University Press.

Morris, B. (2008). 1948: A History of the First Arab-Israeli War. Yale University Press.

Shlaim, A. (2001). The Iron Wall: Israel and the Arab World. W.W. Norton.

Pappé, I. (2006). The Ethnic Cleansing of Palestine. Oneworld Publications.

Segev, T. (2000). One Palestine, Complete: Jews and Arabs under the British Mandate. Henry Holt.

Gilbert, M. (1986). The Holocaust: A History of the Jews of Europe During the Second World War. Henry Holt and Company.

Bauer, Y. (2001). Rethinking the Holocaust. Yale University Press.

Segev, T. (1993). The Seventh Million: The Israelis and the Holocaust. Hill and Wang.

B'Tselem. (İsrail İnsan Hakları Örgütü). (Çeşitli Raporlar ve Yayınlar). Gelvin, J. L. (2014). The Israel-Palestine Conflict: One Hundred Years of War. Cambridge University Press.

Human Rights Watch (2021). A Threshold Crossed: Israeli Authorities and the Crimes of Apartheid and Persecution. Gelvin, J. L. (2014). The Israel-Palestine Conflict: One Hundred Years of War. Cambridge University Press.

Amnesty International (2022). Israel's Apartheid Against Palestinians: Cruel System of Domination and Crime Against Humanity. Gelvin, J. L. (2014). The Israel-Palestine Conflict: One Hundred Years of War. Cambridge University Press.

Finkelstein, N. G. (2000). The Holocaust Industry: Reflections on the Exploitation of Jewish Suffering. Verso.

KAYNAKÇA

- Kimmerling, B. (2005). Politicide: Ariel Sharon's War Against the Palestinians. Verso.
- Bunton, M. P. (2013). The Palestinian-Israeli Conflict: A Very Short Introduction. Oxford University Press.
- Goldstone, R. (2009). Goldstone Report on Gaza Conflict. Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Konseyi Raporu.
- United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs (OCHA). Occupied Palestinian Territory Reports. Gelvin, J. L. (2014). The Israel-Palestine Conflict: One Hundred Years of War. Cambridge University Press.
- Al Jazeera English. (2023). Israel-Gaza Conflict News and Updates. Gelvin, J. L. (2014). The Israel-Palestine Conflict: One Hundred Years of War. Cambridge University Press.
- Middle East Eye. (2023). Gaza Under Attack: Civilians and Infrastructure in Conflict. Gelvin, J. L. (2014). The Israel-Palestine Conflict: One Hundred Years of War. Cambridge University Press.
- Human Rights Watch. (2023). Gaza Crisis: Civilian Casualties and Human Rights Violations. Gelvin, J. L. (2014). The Israel-Palestine Conflict: One Hundred Years of War. Cambridge University Press.
- Kretzmer, D. (2002). The Occupation of Justice: The Supreme Court of Israel and the Occupied Territories. SUNY Press.
- Lustick, I. (2007). Trapped in the War on Terror. University of Pennsylvania Press.
- <https://www.palestine-studies.org/en/node/1651256>
- <https://marthiemombergblog.com/tag/israeli-war-of-independance/>
- <https://www.palestineremembered.com/Acre/Famous-Zionist-Quotes/Story739.html>
- [https://www.palestineremembered.com/tags/Ethnic-Cleansing-\(Expulsion\).html](https://www.palestineremembered.com/tags/Ethnic-Cleansing-(Expulsion).html)
- <https://www.palestineremembered.com/Acre/Famous-Zionist-Quotes/Story739.html>
- <https://www.aljazeera.com/news/2023/5/15/the-nakba-five-palestinian-towns-massacred-75-years-ago>
- <https://www.aljazeera.com/news/2008/7/19/the-fall-of-an-arab-town-in-1948>
- <https://www.middleeasteye.net/opinion/israel-palestine-no-longer-bury-tantura-massacre>
- <https://tribunemag.co.uk/2022/01/tantura-massacre-nakba-palestine-israel>
- <https://theintercept.com/2022/11/25/tantura-movie-israel-palestine/>
- <https://www.theguardian.com/world/2023/may/25/study-1948-israeli-massacre-tantura-palestinian-village-mass-graves-car-park>
- https://bianet.org/haber/tantura-katliami-arastirmasi-toplu-mezar-alanlarini-aciga-cikardi-279278#google_vignette
- <https://marxist.com/i-srailin-kurulusunda-stalinin-sorumlulugu-ve-bunun-feci-sonuclar.htm>
- <https://mosaicmagazine.com/essay/israel-zionism/2017/11/who-saved-israel-in-1947/>

DÜŞÜNCE

DÜNYA'DAN BİR HABER